

MAGYAR VÖRÖSKERESZT
ORSZÁGOS VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Külügyi Osztály
Kereső Szolgálat

..... szám
1051 Bp., V., Arany J. u. 31.
Levél cím: 1367 Bp. 5. Pf. 121
Telefonszám: 1318-847
1313-950
Fax számunk: 153-3988

BAJCSI KÁROLY
NAGYTARCSA
PETŐFI LTP. C.ÉP. III.14.
2142

Iktsz.: K/09506/92

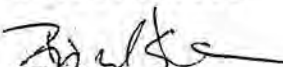
Tisztelt URAM!

Tájékoztatnom Önt arról, hogy a Magyar Vöröskereszt számítógépes hadifogoly-listáján, amely a Független Államok Közösségének levéltáraiból származik, BAJCSI LAJOS /O-TORDA, 1889./ neve a megadott adatokkal nem szerepel. A nevezett lista kb. 55 ezer személy nevét és adatait tartalmazza, akik a volt Szovjetunió területén haltak meg hadifogságban, elhurcolás, vagy politikai indítékok miatt. Azoknak az adatait, akik az elfogatás után szállítás közben, vagy átmeneti táborokban illetve harci események közben veszítették életüket, ez a lista nem tartalmazza, csak a stabil lágerekben elhunyt személyek adatait, vagy akiket pontosan regisztráltak. Természetesen ez nem zárja ki azt a tényt, hogy a keresett személy hadifogságban, vagy harci esemény során halt meg.

Sajnálattal közlöm, hogy BAJCSI LAJOS sorsára vonatkozó semmiféle információval /a sérelem elszენvedéséről és annak idejéről/ és dokumentummal /holttányilvántási végzés, hadigondozásról szóló igazolás stb./ nem rendelkezünk.

Budapest, 1996. augusztus 22.

Tisztelettel

Fried Eva
Keresőszolgálat

Haláleset esetén előfordult, hogy bajtársainkat nem tudtuk illően elbúcsúztatni. Ezért kérjük Bajtársainkat, hogy személyi, születési, katonai (honvéd és csendőr) szolgálati, kitüntetések, hadifogsági adataikat hozzák legközelebbi hozzátartozóik tudomására, hogy azok, szükség esetén késedelem nélkül a Szerkesztőséghez továbbíthassák az adatokat.

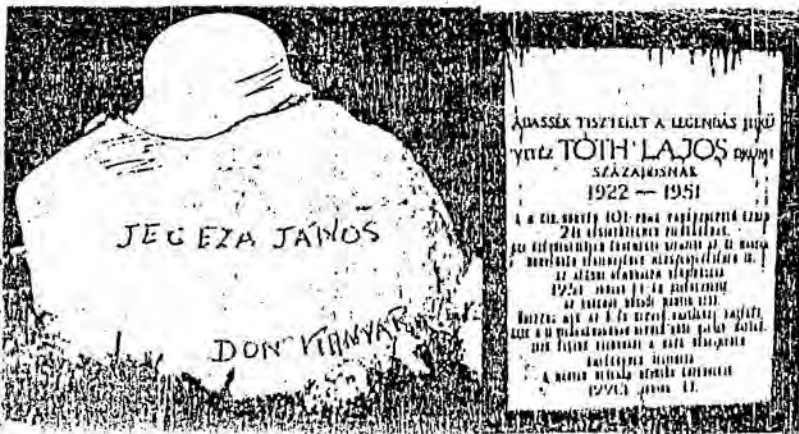
B.L. 1993. 04. 30.

.....
Kerestetés: XLVI. ÉVF. 1. sz. 59. o.

BAJCSI LAJOS cső.főtörm.-t, aki 1889.I.2-án született Ó-Tordán, anyja: Feketics Juliánna, 1920-1939 között Bia-Budaörsön és Piliscsabán őrpáncsnokként szolgált és eltűnt 1944 okt.6-án. Köröstarcsáról vonultaták be Budapestre. Aki tud valami felvilágosítást adni, írjon: Mr.GABRIEL KISS 5324 Pineview Way Apopka, Fl. 32703, USA., (K.G.)

+ + + + +

HOL SIRJAINK DOMBORULNAK

ADASSÉK TISZTELJÉ A LEGENDÁS HÍRŰ
YEZÉ TOH LAJOS
SZÁZADOSNAK
1922 — 1951

A HONVÉDOK ÉS A HONVÉDŐRÖK SZÖVETSÉGE
24. ELNÖKSÉGEK ZÁRÓKÖNYVE
A HONVÉDOK ÉS A HONVÉDŐRÖK SZÖVETSÉGE
MUNKÁJÁNAK EMLÉKŰNKÉNT
1974. JANUÁR 11. ELŐTT
A HONVÉDOK ÉS A HONVÉDŐRÖK SZÖVETSÉGE
MUNKÁJÁNAK EMLÉKŰNKÉNT
1974. JANUÁR 11.

Allami Gyermekmenhely Gyula

IV. Dömény-u. 3.

Telefon: 11. Postaiak: 42.

2818. / 49. 48. old. szám

Kérem Telepfelügyelő Úrnőt, szíveskedjék megmondani
özv. Bajosi Lajosné, korostársai özvegyasszonynak, hogy
írjon sajátkezűleg egy kérvényt a népjóléti miniszter
úrhoz, melyben kérésze alá jól a Karoly nevű fia fel-
vételének kérését, s azt, hogy szeretné, ha nála ma-
radna tovább is gondozásban. Azt azonban hallgassa el
bennem, hogy a férje csendőrfőtorzsofőrmester volt.

Gyula, 1948. évi július hó 14.

A kádmany hitelem

Eligazgató-őorvosával:

Dr. Szigmund Ernő s.k.

Betegőorvos.

irodavezető

Anyám: Bajcsi Lajosné
szül. 1904 Budapest

Segítségüket előre is köszönöm, és kérem az alábbi címem-
re levelezést.

Bajcsi Károly
2142 Nagytarcsa,
Petőfi ltp. C.III.14.

Nagytarcsa, 1992. november 10.

Tisztelettel:

(Bajcsi Károly honv.fhdgy.)

Bajcsi Károly hv. fhdgy.
/L: 2142. Nagytarcsa. Petőfi ltp. C.III.14./

BEVONULÁSI IGAZOLÁS

Az alulírott hiteles tanukkal igazolom, hogy
Bajcsi Lajos nyugalmazott csendőr főtörzsőrmester
1944. október 6-án behívó parancssal bevonult Budapestre,
a hűvösvölgyi laktanyába, Köröstarcsáról.

Adatai: BAJCSI LAJOS ny.csendőr főtörzsőrmester
Szül.1889. január 2-án Ó-Torda.
An. Feketics Julianna
Lakása: /ahonnan bevonult/
Köröstarcsa. /Békés m./ Zrinyi u. 11.

Felesége: Bajcsi Lajosné Sz. Vanyó Mária
1904. Budapest
An. Janicsek Katalin

Gyermekei: Bajcsi Lajos /1931. Budapest/
Bajcsi Márta /1935. Budapest/
Bajcsi Károly /1942. Köröstarcsa/

Nevezett holléte felől, 1944. október 6-a óta /bevonu-
lását követően/ a családnak nincs tudomása, semmiféle infor-
mációval nem rendelkezik.

Kelt, Köröstarcsa, 1992.11. 21 -n..

Tanuk:

Hajdú Lászlóné
.....
Hajdú Lászlóné
1924. Szőke Margit
Köröstarcsa.
L: Köröstarcsa. Béke tér 5.
Szem.sz. 2 2405146336

Hajdú László
.....
Hajdú László
1923. Tóth Mária
Köröstarcsa.
L: Köröstarcsa. Béke tér 5.
Szem.sz. 1 2304120912

Hegedűs István
.....
Hegedűs István
ref.lelkész
Köröstarcsa.

AZ ERDÉYLI REFORMÁTUS ANYASZENTEGYHÁZ.

39-1940

KIVONAT

1 0 1 0

i református nemes és szent ekklesia szülöttek és kereszteltek Anyakönyvéből

Ev. 299 lap 95. sz.

Állási nap	Keresztelési év, hó, nap	Született neve és neme	Törvényes, vagy törvénytelen	Szülők neve, születési helye, vallása és polgári állása	Szülők lakhelye, utca, házsám	Keresztatyák és anyák neve, polgári állása és lakhelye	Születésznő neve	Keresztelő pap neve	Megjegyzés
1887	Január 2. 20.	Lajos János	Érvényes	Főispán, református nemesi Selectio, Juliánus református	Óbuda	Grascha László méltán Kőműves, Kőműves	Bukur Kati	Lőrincz Sándor	

A fentnevezett helyről hivatalosan kiadta

Óbuda

n. 1940. január hó 12. n.

református lelkész.

Házassági anyakönyvi igazolás:

A Rákoscsabai Református Egyházközség V. Anyakönyvi Kötete Házassági Anyakönyve
25. lap 9. szám alatt szereplő adatok a következők:

1937. augusztus 10-én házasságot kötött Bajosi Lajos, ref., 48 éves csendőrtiszt-
helyettes, szül. helye: Torda, lakcíme: Rákoscsaba, Antal u. 28. és Vanyó Mária,
rkat., 33 éves, háztartásbeli, szül. helye: Budapest, lakcíme: Rákoscsaba.

Vőlegény szülei: Bajosi József, földműves és Feketics Julianna;

Menyasszony szülei: Vanyó Pál, gyári munkás és Janicsek Katalin.

Tanúk: Demeter István, ny. csendőrtiszt. és Kardalos Dénes, ny. csendőrtörzsőrm.

Eskető lelkész: Dallos Béla

Bp.-Rákoscsaba, 1994. febr. 9.

Füzesi Zoltán
/Dr. Füzesi Zoltán/
ref. lelkész

7.	május 6.	Merczel Margit háztart.	Pákoscsaba r.k. Battányi u. 29.	20.	1		
----	----------	----------------------------	------------------------------------	-----	---	--	--

8.	május 29.	Györfy Elek női szabóság	Pákoscsaba ref. Eperjen-i u. 45.	22.	1		
		Rózsási Margit háztart.	Pákoscsaba r.k. József-u. 50.	18.	1		

9.	augusztus 10.	Gyapcsi Lajos csendőtiszt helyettes	Torda Pákoscsaba ref. Futal-u. 28.	48.	1		
		Fanyó Mária háztart.	Budapest r.k. Pákoscsaba	33.	1		

10.	augusztus 15.	Demeter István ny. csendőtiszt helyettes	Spanyalfalu Szobok-Doboka ref. Pákoscsaba	50.	1		
		Názarovics Margit háztart.	Árnasugató Máramaros r.k. Budapest	42.	1		

11.	augusztus 22.	Almann József vasosztályos	Kispest Budapest r.k.	25.	1		
		Sztaskó Lórá háztart.	Budapest Pákoscsaba ref. Battányi u. 12.	16.	1		

12.	augusztus	Imre Ferenc Már. alkalm.	Pákoscsaba r.k. Nyírdéri u. 14.	26.	1		
-----	-----------	-----------------------------	------------------------------------	-----	---	--	--

Tárgy: Keresési kérelem.

Tisztelettel megkérem Önöket, hogy édesapám megkeresésében segítségemre legyenek.

A következő néhány adatot tudom felvilágosításul adni:

Név: Bajcsi Lajos csendőr főtörzsőrmester

Anyja neve: Feketics Julianna

Született: 1889. január 02.

Születési hely: Ó-Torda

A magyar állampolgársági bizonyítványt 1926. január 22-én kapta meg Kerepesen.

1927-1939-ig csendőr őrsparancsnok Bián-Piliscsabán-Budaörsön.

Nyugdíjbavonulása után 1939-ben Békés megyében Köröstarcsán telepedett le.

1944. október 06-án Köröstarcsáról vonult be Budapestre a Húvös-völgyi laktanyába.

Testvéreim: Bajcsi Lajos
szül. 1931 Budapest

Bajcsi Márta
szül. 1935 Budapest

Én: Bajcsi Károly
szül. 1942 Köröstarcsa

F. BAZSI KARDÓ.
PETŐFI U.T.P. C. III. 14.
NAGYTARCSA.

2142.

Sp.

PERZESI GYÖRGY.

ÚRNAK.

BUDAPEST.

BUDAPESTI UT. 49/0.

1024

Objet : Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!

Date : úter 12. záfi 2006 13:22

De : Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>

À : "Perjési György." <perjesigy@starkingnet.hu>

----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:21
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Dr.Lóránd Csaba." <lorant_01@citromail.hu>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:18
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Döme Károly." <carldoma@uno.cam>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:17
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Zoltán and Katalin Korossy." <zoltan@korossy.org>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:16
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "v. Kocsis Lajos" <vitezkoocsis@yahoo.com>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:15
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Ságvári Pál." <sagvari.alez@freemail.hu>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:13
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Molnár István." <molnar.steve@sbcglobal.net>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:12
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "László André." <laci1615@yahoo.com>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:11
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "André T. László" <micro@microtx.com>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:10
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Kálmán Vadon Sándor." <skalman@optusnet.com.au>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:10
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Bogsányi Dénes. Bogsányi" <denesbogsanyi@gmail.com>
 ----- Forwarded message -----
 From: Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>
 Date: 2006.09.12. 13:08
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "Bálint Csaba." <balint.csaba@citromail.hu>
 ----- Forwarded message -----
 From: Palásty István <pmi@monornet.hu>
 Date: 2006.09.11. 18:20
 Subject: Fwd: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!!
 To: "horinka.laszlo" <horinka.laszlo@t-systems.hu>, "Palásty István ifj." <palasty@palasty.hu>, Ágnes Csanádi <csanadi_agi@hotmail.com>, Károly Bajcsy <bajcsyster@gmail.com>, Cseri Péter <cserip@monornet.hu>, Dr Máté Zsolt <mate.zsolt@mail.datanet.hu>, Fekete Zsolt <utirany@enternet.hu>, Mihácz András <bibi76@freemail.hu>, Mikulás Domonkos <mdom@axelero.hu>, palfym <palfym@lit.u-szeged.hu>, Reményi Zoltán <

remenyiz@invitel.hu>, T Ádám <hope@hello.hu>, tatrajudit <tatrajudit@vipmail.hu>, turmezei <turmezei@nfs.jozsef.kando.hu>, Vigh Máté <matias@freemail.hu> Ez egy továbbított levél
From: Kiss Gertrúd <kiss.gertrud@utiber.hu> To: "Kiss Petra" <pkiss@provera.hu>, 'Kiss István' <kiss.istvan@oms.hu>, 'Kovács Kata (Management)' <Kovacs.Katalin2@hu.hvb-cee.com>, 'Reich Krisztián' <krisztian.reich@stud-moderna.hu>, "Csernai Judit" <judit.csernai@nkom.gov.hu>, "Bargel Babett" <logvez@rottex.hu>, "GiGa" <giga@hdsnet.hu>, "Jungvirth Gabriella" <gjungvirth@provera.hu>, Sztás Rita <szitas.rita@t-online.hu>, 'Szávai Zoltán' <szavai.zoltan@gyoriest.hu>, <Gabor.Soos@doka.com>, 'Pataki Csanád_SZESZA_Üzletágvezetés' <pataki.csanad@szesza.mavrt.hu>, 'Pataki Bottyán' <botyi@freemail.hu>, Pintér Zoli <zoltan.pinter2@gmail.com>, "Palasty, Reka" <reka.palasty@fabermaunsell.com>, Palásty István <pmi@monornet.hu>, 'Krisztián' <ext-Krisztian.Pokker@elisa.fi>, Körömi Anna <koromi.anna@landw.hu>
Date: Monday, September 11, 2006, 3:38:46 PM
Subject: Olvassátok végig és küldjétek tovább minden ismerősnek!!!!!!
=====Eredeti tartalom=====
A következőhasábokon egy, a szerkesztőségünkbe eljuttatott, eddig eltitkolt anyagot adunk közre. Kötelességünknek érezzük, hogy az írásnapvilágot lásjon legalább lapunkban, ha már a "független" magyarújsajtó 2001.februárja óta hallgat róla. Trianon felülvizsgálata talán megkezdődhet, szégyelljük magunkat, hogy nem magyar kezdeményezéseredményeként! Öexcellenciája Carla del Ponte Főügyész- ENSZ Háborús Törvényszéke New York – Hága
Tárgy: Az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS kérelme az Egyesült Nemzetek Emberi Jogok Chartája alapszabályára hivatkozással, az egyenlő elbírálás elvének biztosítása a Magyar Nép számára
Excellenciád! Öszentsége II. János Pál Pápa 1984. január hó 12-én kelt Enciklikájában megalapította az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS Intézetet. Az Intézet az Egyesült Nemzetek Szervezete által 1948-ban alapított Emberi Jogok Chartája erkölcsi alátámasztására és fontosságának kihangsúlyozására szolgál. Az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS Intézet kormányoktól, pártoktól független. Alapszabálya szerint segítenie kell azon személyeket, népeket, népcsoportokat, akiket emberi jogaikban megsértettek, gondoskodni kell arról, hogy a sérelem megszűnjön, illetve ha szükséges, nemzetközi fórumokon is képviselni kell a sértettek érdekeit. Mint a fent említett Intézet főtitkára, az alábbi petíciót terjesztem elő: Javaslom az 1920. június 4-én Trianoni és az azt kiegészítő 1947. évi szeptember hó 15-i Párizsi Békeszerződések jogi szempontból történő felülvizsgálatát. A felülvizsgálat eredményeképp kérem annak megállapítását, hogy a fenti szerződések érvénytelenek és kérem a szerződések hatályon kívül helyezését. A nemzetközi joggyakorlat, valamint a Nürnbergi Nemzetközi Bíróság határozataira figyelemmel kérem az Egyesült Nemzetek Szervezetének Nemzetközi Bíróságát, hogy az egyenlő elbírálás elvének alapján mentesítse a Magyar Népet az I. Világháborúban való részvétele miatt kiszabott kollektív büntetés és annak következményei alól. Mint az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS Intézet főtitkára az ügyben egy Nemzetközi Vizsgáló Bizottság felállítását javaslom, a Vizsgáló Bizottság tevékenységének eredménye képen pedig tárgyalás kitűzését.
Indoklás:
Történelmi tény, hogy az I. világháború kitöréséért a Magyar Királyságot felelősség nem terhelte. Uavanakkor az 1920. évi Békeszerződés deleációi a világháború

kitöréséért egyedül a Magyar Királyságot büntették meg. A Békeszerződés előtt a Magyar Királyság területe 325.411 km² volt, lakosainak száma 20.886.000 fő. A Békeszerződés következményeként az ország területe 92.863 km²-re, míg lakosainak száma 7.615.000 főre csökkent. A Nürnbergi Nemzetközi Bíróság 1946. október hó 2-án a II. Világháború kirobbantásáért és a világháborúban elkövetett jogsértésekért Németország akkori vezetőit felelősségre vonta és megbüntette, azonban a Német Nép felelősségét nem állapította meg. A Nemzetközi Bíróság a Német Népet mentesítette az egyébként törvénysértő kollektív felelősségre vonás alól. Általánosan elfogadott tény, hogy egy nép vagy nemzet a vezetők bűneiért és törvénysértéseiért nem felel. Ugyanakkor az I. Világháborúban való részvétel miatt Magyarország esetében nem az ország vezetőit, hanem a Magyar Népet büntették meg, ezeken túlmenően Magyarországot hatalmas összegű kártérítés megfizetésére is kötelezték. Ez az eljárás több szempontból is törvénysértő. A szerződés következtében Magyarország területi elcsatolása az alábbiak szerint történt: - Romániához: 103.093 km² (31,8%), - 5.256.451 fő (25,2%) - Horvátország (Jugoszláviához): 42.541 km² (13,1%), 2.621.954 fő (12,6%) - Jugoszláviához: 20.551 km² (6,3%), 1.510.897 fő (7,2%) - Csehszlovákiához: 61.633 km² (18,9%), 3.515.351 fő (16,8%) - Ausztriához: 4.026 km² (1,2%), 292.031 fő (1,4%) - Lengyelországhoz: 589 km² (0,2%), 24.880 fő (0,1%) - Olaszországhoz: 21 km² (0%), 49.806 fő (0,8%) Elcsatolt területek és lakosság összesen: 232.448 km² (71,5%), 13.271.370 fő (63,5%). Elcsatolás után megmaradt terület és lakosság: 92.963 km² (28,6%), 7.615.117 fő (36,5%) Magyarországot 300 millió USD kártérítés megfizetésére is kötelezték az alábbiak szerint: - Oroszország részére 200 millió USD, - Jugoszláviának 50 millió USD, - Csehszlovákiának 50 millió USD. A Békeszerződés kimondta, hogy amennyiben a szerződő felek a szerződésben foglalt megállapodást nem tartják be, úgy a szerződés szegését követnek el, amelynek alapján a szerződés érvénytelenítésére, illetve hatályon kívül helyezésére kerülhet sor. A Békeszerződéshez csatolt Kisebbségi Záradék szerint a Szerződést aláíró felek kötelezettséget vállaltak a területükön élő valamennyi nemzetiség emberi jogainak maradéktalan biztosítására. Az emberi jogok biztosítása az elcsatolt területeken nem érvényesült: Történelmi tény az elcsatolt területen élők más területekre kitelepítése, internálása, deportálása. Tény a templomrombolások, a vallásszabadság semmibe vétele, a nyelvhasználat korlátozása, a kultúra gyakorlásának tiltása. A kisebbségi jogok betartása biztosítva nem volt, ezzel a szomszédos államok - Románia, Jugoszlávia és Csehszlovákia - szegését követték el. Külön kiemelném azt a történelmi tény, amikor Csehszlovákiából több, mint 100 ezer magyart kényszerítették lakhelyének elhagyására és Magyarországra történő költözésükre úgy, hogy ingó és ingatlan vagyonukkal nem rendelkezhettek. A Szerződéshez csatolt Kisebbségi Záradékban foglaltak betartását soha senki nem ellenőrizte. A Záradékban foglaltak betartása a Magyarországgal határos államok részéről 1920. évtől kezdődően nem érvényesült. A kisebbségeket ért atrocitások következménye az is, hogy több, mint 100 ezer magyar az elcsatolt területekről gyakorlatilag eltűnt. Ez a háborús büntetés miatt felelősséget felveti. Hivatkoznék arra a konkrétumra, amikor Josip Broz Tito terroristái több, mint 40.000 magyart mészároltak le Délvidéken. A magyar lakosság számának radikális fogyatkozását a

korabeli és a jelenlegi lexikonok adatai közötti eltérés is igazolja. E körben figyelembe veendő az 1910-es népszámlálás adatai is. A petícióban foglaltak értékelése során figyelembe kell venni azt is, hogy a Szerződést aláíró államok közül több országnak a helyzetében változás állott be: - A Szovjetunió, mint egységes állam megszűnt. - Jugoszlávia, mint a Szerződést aláíró egyik állam a korábbi formájában megszűnt létezni. - Csehszlovákia, mint egységes állam ugyancsak megszűnt. A változások miatt a Szerződés a jogi formájában sem tartható fenn. A fentiekben túlmenően a következőkre kívánok még rámutatni. A Békeszerződések következtében Magyarországot – többek között – az alábbi veszteségek érték: - Haditengerészetüket ért kár színaranyértékben: - hadihajó 60.000 kg színarany - hajógyári anyagok, iparcikkek, gépek 480.000 kg - hadikórházak, hidrográfiai hivatalok, hadiakadémiák 300.000 kg - hadikikötői felszerelések 10.000 kg - 801 db hajó 80.000 kg - Fiume kikötő felépítésének értéke 21.300 kg - Fiume kikötő ingó és ingatlan értéke 7.500 kg - tengerhajózási vállalatoknak nyújtott segély összege 7.500 kg - tengerhajózási vállalatok vagyona 7.785 kg - összesen 974.085 kg színarany-érték. (Az adatok dr. Juba Ferenc tengerészkapitány-történész szakértő adatain alapulnak.) - További veszteségek: - az ország összes arany-, ezüst- és sóbányája, - a szénbányák 80 %-a, - az erdők 90 %-a, - vasútvonalak és az ezekhez tartozó vasúti szerelvények, - a felbecsülhetetlen értékű műkincsek, - Fiume, az egyetlen tengeri kikötő elvétele, - az összes tengeri és folyami hajók. - Közismert tény, hogy a Békeszerződés delegátusainak tagjai között a Magyarországot sújtó retorziót illetően egyetértés nem volt. A nézetkülönbségek a korabeli jegyzőkönyvekből, visszaemlékezésekből egyértelműen igazolhatók. A továbbiakban a Szerződés létrejöttében és a Szerződés megkötése utáni időszakban hivatalban lévő politikai személyiségek véleményét idézem: - David Lloyd George brit miniszterelnök a Londonban, 1928. október hó 4-én előadott beszédében kijelentette: "a teljes okmány- és adattár, amit egyes szövetségeseink a béketárgyalások során nekünk szolgáltattak, hazug és hamisított volt. Nem vettük észre a szövetségeseink által elénk terjesztett statisztikák valótlanosságát, amely végül is a diplomácia történetének legigazságtalanabb békéjét hozták létre, és amelyek következménye a nemzetközi törvények és a nemzetközi jogok legdurvább megsértése volt." - A fentiekről David Lloyd George az emlékirataiban szól. - Henry Pozzi 1933-ban megjelent írásában kifejezetten felveti a tárgyalófelek felelősségét. Lord Newton szerint "a nagy békebírák nem ismerték azon nemzetek néprajzának, földrajzának és történelmének alapelemeit, amelynek sorsát rendezniük kellett." - Robert Cecil angol delegátus szerint a Népszövetséget azon célból hozták létre, hogy "időről időre határrevíziót eszközöljön." - Nicolson Harold, aki a Békekonferencián jelen volt, 1933. évben a következőket írta: "Magyarország feldarabolása oly módon történt, hogy az érdekelt lakosság véleményét senki sem vette figyelembe." Az angol diplomata "Peacemaking" című könyvében több érdekelt államférfi véleményét is összegzi, amikor a következőt jegyzi fel: "az uralkodó gondolat az volt, hogy az elért béke rossz és alkalmazhatatlan, a béke az intrikának és a kapzsiságnak az eredménye, és ez a béke inkább előkészíti a háborút, mint azt megakadályozná." - Nitti, aki az olasz kormány nevében szólott, a békefeltételeket azért tartotta elfogadhatatlannak, mert Magyarország

szétदारabolása esetében a szláv túlsúly ellen nem látott semmiféle erőt. Nitti kitért arra is, hogy Olaszország az Osztrák-Magyar Monarchiával, nem pedig Magyarországgal harcolt. A későbbi amerikai nagykövet, Bullit, a következőket írta Wilson elnöknek: "Én csak egy vagyok azok a milliók közül, akiknek bizalmuk volt Önben. Mi azt gondoltuk, hogy Ön egy pártatlan és igazságos békét akar. Ennek ellenére a területi feldarabolásoknak népek lettek az áldozatai, és ez magában hordja egy háború csíráit. A Békekonferencia rendelkezései bizonyos, hogy újabb nemzetközi összeütközéseket élez fel. Saját népe és az emberiség érdekében az Egyesült Államoknak kötelessége, hogy megtagadja ennek az igazságtalan békének az aláírását." - Itt kell említeni Ionel Bratinaru román miniszterelnök 1920. július 1. napján Bukarestben elhangzott nyilatkozatát: "nem nyughatunk addig, amíg a magyar népet gazdaságilag és katonailag teljesen tönkre nem tesszük, mert mindaddig, amíg Magyarországon az életképességnek szikrája is van, mi magunkat biztonságban nem érezhetjük." A Trianoni Békeszerződés tárgyalása során több esetben felvetődött, hogy Romániát tekinthetik-e a tárgyaló felek szövetséges államnak. A Franciaországot képviselő Tardieu és Berthelot voltak azok, akik nem kis nehézségek árán érték el azt, hogy az Antant nagyhatalmak Romániát hadviselő államnak ismerjék el. Maga Clemenceau miniszterelnök nyilatkozta, hogy "a szövetségesek megegyeztek abban, hogy Romániát ismét szövetséges hatalomnak tekintik, és a Konferencián e szerint kezelik", tehát a szövetségesek Romániának ugyanolyan számú küldöttséget engedélyeztek, mint Belgiumnak vagy Szerbiának, vagyis azoknak az államoknak, amelyek a háború kezdetétől annak befejezéséig harcoltak Németország - Ausztria-Magyarország ellen. Történelmi tény, hogy a magyar delegáció a Béketárgyalásokon nem vehetett részt. Csupán akkor volt jelen, amikor a meghozott ítéletet, határozatot a részére kézbesítették. Ekkor közölték a magyar delegációval, hogy csak akkor lehet tagja a Népszövetségnek, ha a határozatot tudomásul veszi. A magyar delegáció a kényszerítő körülmények hatása alatt írta alá a Békeszerződést. Ez az aláírás - mivel a kényszerítő körülmények hatására történt - mind a nemzetközi jog, mind pedig a bírói joggyakorlat értelmében érvénytelen. A közelmúlt - de a Békeszerződés következményeivel szorosan összefüggő - jellemző példája a 169/1997-1991/18 számú törvény, melyet a román illetékes szervek fogadtak el. Ez rendelkezik a törvénytelenül elvett, elkobzott ingatlanok eredeti tulajdonosainak történő visszaszolgáltatásáról. E törvény nemzetközi visszhangja pozitív. Ugyanakkor tény, hogy a törvény ellenére a Romániában kisebbségben élő magyar anyanyelvű lakosság - akiknek mintegy 70-75%-a a törvény hatálya alá tartozna - semmiféle korábban elkobzott vagyonát vissza nem kapta. Hasonlóan a törvény hatálya nem terjedt ki a római katolikus egyházra sem. Záradékból kitűnik, hogy a Trianoni szerződés elfogadásakor Magyarországot az I. Világháborúban való részvételéért büntették meg. A Párizsi Békeszerződés aláírásakor viszont Magyarországot a II. Világháborúban való részvétele miatt marasztalták el. Mindkét szerződés kollektív büntetésről rendelkezett, ami a nemzetközi jog alapján elfogadhatatlan. Összességében megállapítható, hogy mind a Trianoni, mind a Párizsi Békeszerződés alakilag és jogilag is érvénytelen. Az elcsatolt területen élő magyar állampolgárok sérelmére 1920. évtől kezdődően olyan bűncselekmények elkövetése történt, amelyek a nemzetközi jog alapján nem évülnek

el. Szükséges annak bíróság által történő kimondása, hogy a fent említett Szerződések érvénytelenek és az érvénytelenség következtében a Magyar Népet jogorvoslat illeti meg. A büntetőjogi felelősség kérdése is vizsgálatot igényel. A tény feltáráshoz kíván segítséget nyújtani az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS, amikor egy nemzetközi vizsgálóbizottság felállítását szorgalmazza, és ehhez a maga részéről minden segítséget megad. A vizsgálóbizottság felállítását 25-30 fő részvételével javaslom, amelyekből 10 szakértőt az INSTITUTUM PRO HOMINIS JURIBUS delegálna. E személyek az elcsatolt területeken használatos nyelvet beszélnek. A bizottság tagjai a petícióban foglaltakat a helyszíni vizsgálatok keretében konkrétan igazolják. Az 1956-os Magyar Forradalom idején az Egyesült Nemzetek Szervezetének nem volt lehetősége támogatni a magyar nemzet szabadságharcát. A körülmények megváltoztak. Az ENSZ-nek most lehetősége nyílik arra, hogy jóvátegye az akkori közömbösségét. Tisztelettel: Prof. Ludwig von Lang főtitkár

====8<====Eredeti tartalom vége=====

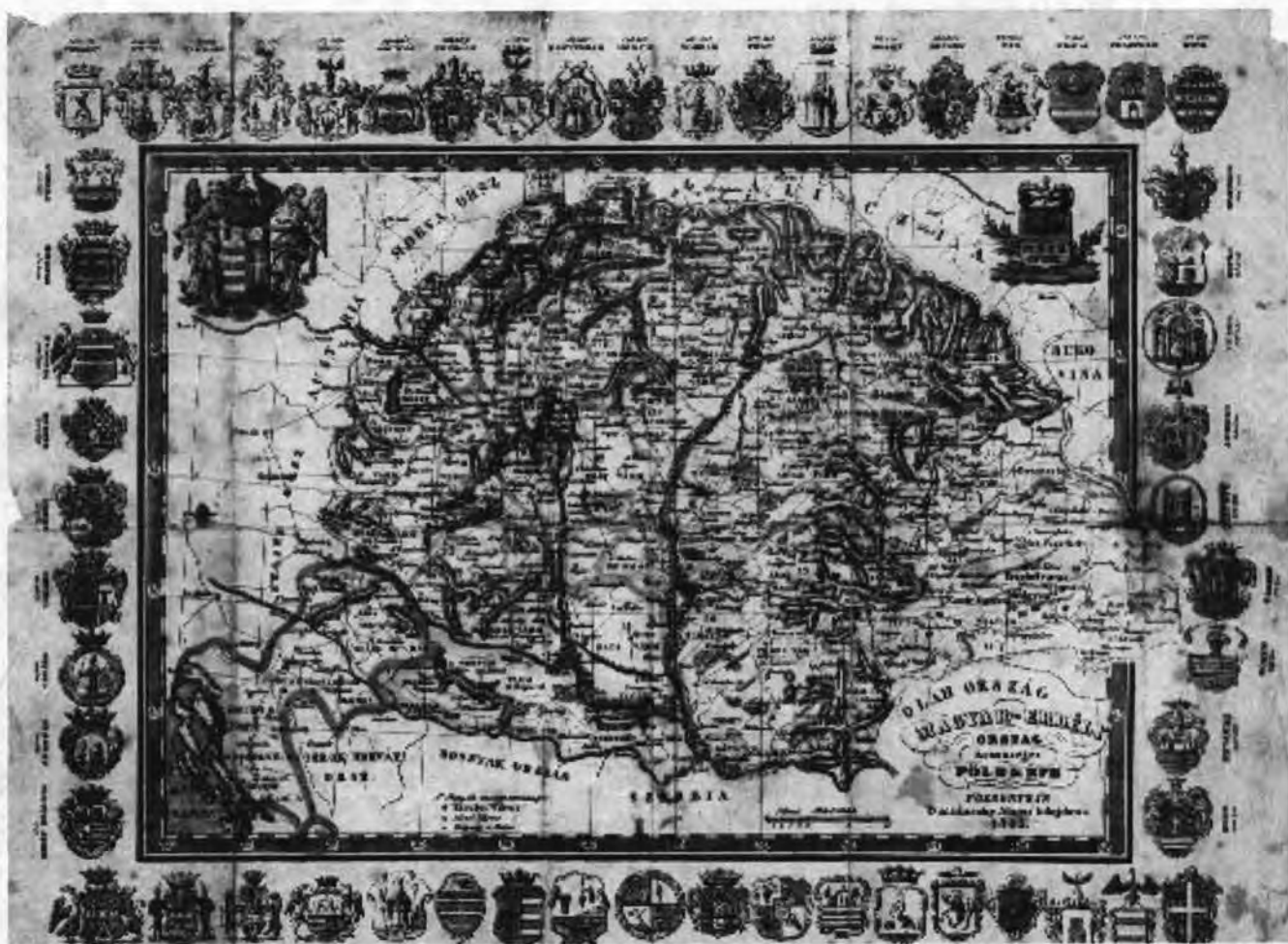
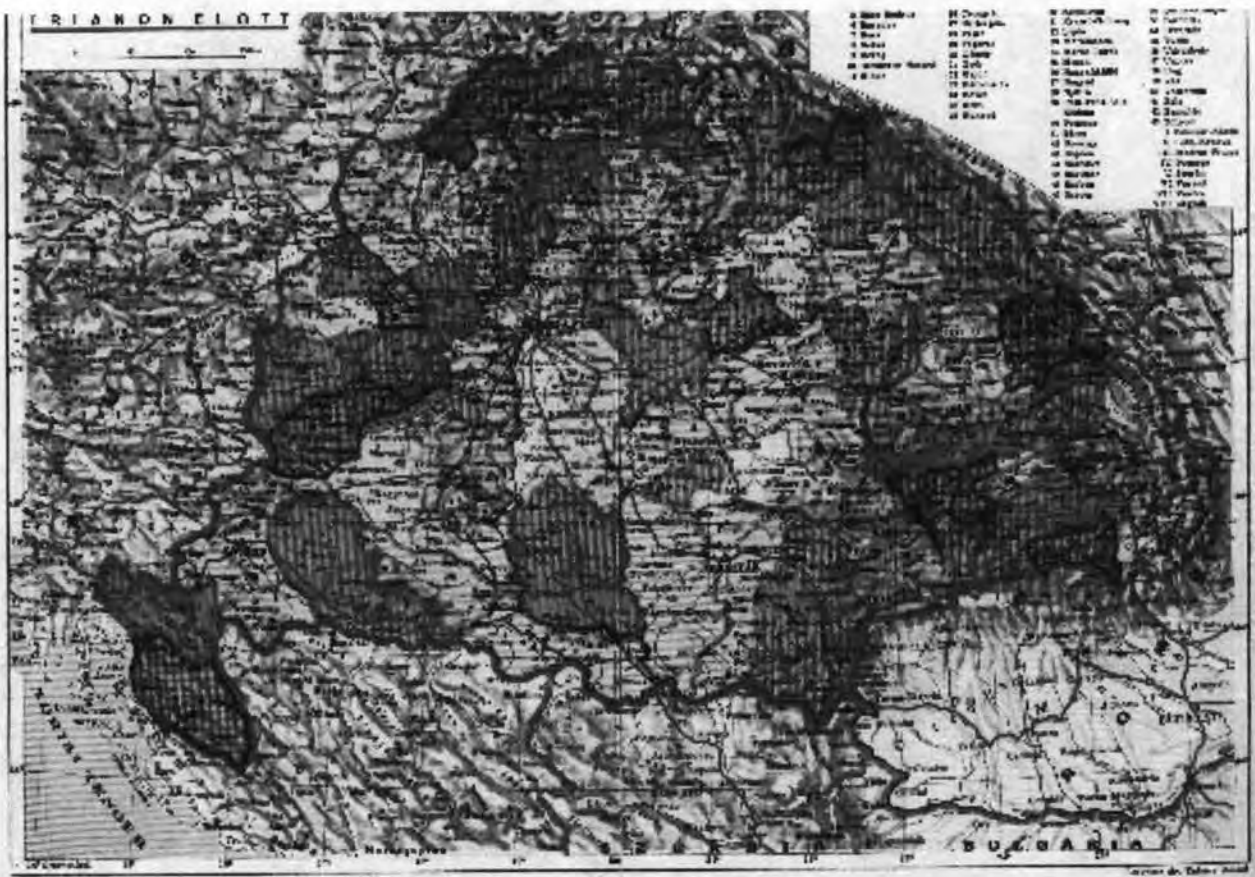

PMI-Palásty Mérnöki Iroda 2241 SÜLYSÁP, Malom u. 4 Fax: 06-29-635 122 mob.: 06-30-6 341 241 email: pmi@monornet.hu

---

Álosztályi anyakönyvi lap.

VIII	füzet	Családi és utónév <i>Bajcsi Lajos</i>	Lapszám: <i>1421</i>
------	-------	---------------------------------------	----------------------

Születési	helye	<i>Torda</i>	illetőségi	község	<i>Lx.</i>	születési év	<i>1889</i>
	járás	<i>várasi</i>		járás	<i>Ll</i>	vallása	<i>ref.</i>
	megye	<i>Tordaaranyos</i>		megye	<i>Ll</i>	mesitárs, kereset, egyéb élethivatás	<i>földműv.</i>
	ország	<i>Magyar</i>					

Felavattatott: *1910. aug. 26. förmás utján a bírósághoz és sorozású pecudis szerint 3 sor 4 tartalék és 2 honvédségi évre kijelölt beosztás felvételre az. és kir. SD gy. cserékes ar. I. és V. k. ezikkal halotta. az eshüt letette*

Állományba vétetett: *1910. okt. 1. m. kir. halozvári 21. honvéd gy. ezrednél végleges számbavétel alapján 3 tényleges és 10 tartalék évre.*

S z e m é l y l e i r á s

haja	<i>gesztenye</i>	szája	<i>recedo</i>	be van-e oltva	<i>igen</i>
szeme	<i>karua</i>	álla	<i>kerékded</i>		
szemöldöke	<i>gesztenye</i>	arcszabása	<i>hosszú</i>	mely nyel-veket	beszél
		különös ismeretű jele	<i>!</i>		ír
orra	<i>recedo</i>	esetleg fogatkozás.	<i>marasztalt durrnyok</i>	testmagassága cm-terekben	<i>164</i>

B e k ö v e t k e z e t t v á l t o z á s o k

Rendfokozat	Változás	Év	Hó	Nap	A változás leírása
	<p><i>A kivonat hitelekül:</i></p> <p><i>Budapest, 1922. évi február hó 27. én</i></p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: right;"> <p><i>Vadányi</i></p> <p>vármegyei rend. hiv. 2122</p> </div> </div>				

7. sz. m. Káulman Abraham és Társai Budapest, II., Margit-körút 52. 17. XI. I.

**D) Örparancsnok helyettesek
és hasonl'ásúak.**

(II. csoport.)

A budapesti I. csendőrkerületben:

Barthi Gyárfás	Cser Mihály lov.
Koréh Endre	Hochmájer János lov.
Izsák Dénes lov.	Szabados István
Bogyor Gábor	Benkő János lov.
Farkas Lajos	Kántor István
Csiby József	Urge András
Mikola Miklós	Németh János
Szabó Sándor IV.	Tapolicsányi Ernő
Czifra Mihály	Fischer Pál
Szabó András I.	Sándor János II.
Horváth Ferenc	Farkas Miklós
Erhardt János lov.	Györfi István
Bacsa Imre	Csiki Albert
Balázs Mihály lov.	Mészáros Kálmán lov.
Meszlényi Lajos lov.	Arvai Géza
Szabó Gyula lov.	Vigh Rezső
Lángi István	Beke Dávid
Török Lajos	Petrusovics János
Bujtás László lov.	Kovács Szabó Mihály
Duka Dénes lov.	Erdélyi János II.
Demeter Dániel I.	Nemes Lajos
Földvári Leó	Tánczos Elek
Karabin János	Bordi Sándor
Dán Gyula	Bodányi Kálmán
Szöllősi Pongrác	Sándor József II.
Nagy József II.	Almási Géza
Pásti Lajos	Vizkeleti József
Vajas János lov.	Solti Dezső
Fekete József	Sassi Lajos lov.
Molnár János	Nánási Károly lov.
Mikhel János	Szöllősi József
Dr. Szenkovics Antal	Karap Ferenc
Papp József I.	Telok Miklós
Majorszki István lov.	Válint István
Kotolák András lov.	Goga György
Sámson Géza lov.	Somodi Zsigmond
Szántó Antal	Kaslik István
Patai András	Koller Dezső
Czifra Mihály	Jánó Imre
Balkovics Gyula	Pintér János II.
Laki Pál	Németh János I.
Karácson Sándor	Tőkés Ferenc
Ferencz Mózes	Butyok János
vitéz Madarász István	Kerekes Antal lov.

Sárközi János
Veres Imre
Kiss Miklós lov.
Brassai Sándor
vitéz Juhász Gyula lov.
Szabados György
Ignác Máttyás lov.
Sebestyén Miklós
Boros János
Barabás Ferenc
Rákosi Mihály
Demeter István X.

- Bajesi Lajos

Kertész Mihály I.
Deák András
Kun Miklós
Mádi György
Dági Lajos
Szabó Károly I.
Nyisztor József
Ács Domokos
Nagy János II.
Pásti Lajos
Nagy István II.
Szórád János
Horváth K. Lajos
Kerekes János -
Dudás István
Németh Ferenc
Hangodi János lov.
Gracza János lov.
Szabó Miklós
Jakabovics Mihály
vitéz Ambró András
Orbán György
Ecsi Vendel
Horváth Sándor III.
Török János
Sándor József
Kovács József I.
Bíró Jónás
Máttyás György lov.
Hegyesi Sándor lov.
Pistyr József lov.
Dalmadi István lov.
Parajdi Péter lov.
Ihász Sándor lov.
Szakál László
Rékasi László

Samu Lajos lov.
Farkas Albert lov.
Rózsa István
Bazsó István lov.
Konczi István lov.
Csala János lov.
Gazsi János lov.
Ihász Imre
Horváth Gábor lov.
Bükkös Márton
Mik János
Szabó József II. lov.
Kovács Károly II. lov.
Szilágyi Imre II.
Maginyecz Pál lov.
Zobor László
Bereczki Kálmán lov.
Kertész Lajos
Pálincás János
Kozma István lov.
Mecséri Károly
Pusztai Kálmán
Wallner János
Cs. Kovács János lov.
Sólyom József
Járomi Lajos lov.
Dobos Sándor
Farkas Ferenc
Toldi Ferenc
Pupos Imre
Györffy Gábor
Kovács Balázs I.
Finta Kálmán
Héjja Benedek
Zubor János lov.
Tasonyi András lov.
Fenyves József
Schök András lov.
Fülöp István II. lov.
Bányász János
Bútor József
Handzus János
Both András
Salamon József lov.
Jakab József lov.
Soós István lov.
Horváth Boldizsár lov.
Vajda János lov.

Aulaire Richárd őrnagyot, feleségét és Julia leányát, vitéz Rideg (Camerle) Rajmond őrnagyot, Frigyes fiát és Anna szüzet, Toldi Árpád századost és feleségét, Rutich József századost, és feleségét és József fiát. Haidekker Károly századost, Nemesmonostory (Münster) Jenő századost, feleségét és Egon fiát, Körnöczy Nándor és Dienes Andor gazdasági hadnagyokat. *A nyugellátást élvező csendőrtisztek, tiszti özvegyek és árvaik közül:* Bariss Árpád ny. tábornokot, Goreczky Vilmos ny. ezredest, özv. Kubáss Mihályné. ezredes özvegyét és Koricsánszky Mária unokahugát és özv. Holec Lászlónét, őrnagy özvegyét. *A m. kir. honvédség tiszti állományából:* Felsőkubini és Nagyolaszi Kubinyi Tivadar ny. tábornokot és feleségét, özv. Polgár Rezsónét. tábornok özvegyét és leányát, dr. Schmitz Rezső ny. hadbíró tábornokot, vitéz Petrőczy Ferenc ny. tábornokot és feleségét, Maróthy Kálmán ny. mérnökari ezredest és feleségét, valamint Pál, Mária és Kálmán gyermekeit, Hricsovári Ricsovány Béla ny. huszárezredest és feleségét, Wolnhoffer Emilné, tábornok özvegyét, dr. Kovásznai Vén István ny. ezredes hadbíró. *A lényeges csendőrteljesítés és családtagjaik közül:* Kiss Rafael és Fodor Gábor tiszthelyetteseket, Kóka András gazdasági tiszthelytestet és feleségét, Imre Ferencné, Kovács Lajosné (III.) és Karabin Jánosné, tiszthelyettesek feleségeit, valamint Németh Jánosné (I.), főrszermester feleségét és Julia leányát. *A nyugellátást élvező csendőrteljesítés és családtagjaik közül:* Albert János ny. alhadnagyot és feleségét, valamint Kallós Imre, Nagy Károly és Jamrich Agoston ny. tiszthelyetteseket.

Dicséretet: *A m. kir. Belügyminiszter úr dicső okirattal látta el. A budapesti I. kerület állományában:* Batár Antal alhdgy-ot hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat minden ágazatában, majd 4½ év óta mint a m. kir. budapesti I. csendőrkörületi parancsnokság állományvezető segédmunkása kiváló pontossággal és igen nagy körültekintéssel teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért; *Holló Lajos* th-t hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, de különösen, mint az igen mozgalmas vésési őrs volt parancsnoka, a közbiztonsági szolgálatban kifejtett igen buzgó és eredményes tevékenységéért, valamint alárendeltjeinek eredményes és helyes vezetéséért; *Láng Ferenc* g. th-t 25 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főleg azonban a balassagyarmati osztály gazdasági hivatalában irodai segédmunkási minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért. — *A szombathelyi III. kerület állományában:* *Varga József* III. th-t, mert hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, de különösen, mint a nagybajomi őrs parancsnoka, úgy a közbiztonsági szolgálat, mint alárendeltjeinek kiképzése, oktatása, fegyelmzése és hazafias szellemben való nevelése terén szaktudással, igen szorgalmasan, lelkiismeretesen és igen jó eredménnyel működik; *Takács Ignác* főrm-t, mert hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, de különösen az utóbbi években, mint őrsparancsnokhelyettes, őrsparancsnokát a szolgálat minden ágazatában hathatósan támogatja, a közbiztonsági szolgálat terén ernyedetlen szorgalommal és eredményesen működik. — *A pécsi IV. kerület állományában:* *Kövesi János* g. th-t 27 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban 16 év óta irodai segédmunkási minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért. — *A miskolci VII. kerület állományában:* *Barna Imre* th-t hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban őrsparancsnoki minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért; *Gonda István* th-t hosszú csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban őrs- és szakasparancsnoki minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért; *Buzogány Lajos* th-t 21 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban diósgyőri őrsparancsnoki minőségben teljesített értékes és hasznos szolgálatiért; *Szász József* th-t, mert 23 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban, mint a szerencsi őrs parancsnoka, ezen minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért. — *A belügyminisztérium VII-b. osztályából:* *Keresztes Andor* g. th-t 26 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban a belügyminisztérium VII-b. osztályában irodavezetői minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért; *Nagy Lajos* g. th-t 27 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban a belügyminisztérium számvevőségénél teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért. — *A nyomozó osztály állományában:* *Bezzeg István* th-t, mert mint a m. kir. csendőrség nyomozó osztály főosztályának szolgálatvezetője, majd mint külcsoportvezető, a kommunista szervezkedések elleni nyomozásokban igen értékes és hasznos szolgálatokat teljesített, valamint példás magaviseletet tanúsított; *Gyarmathy Elek* th-t 27 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban az országos büntető nyilvántartó hivatalnál 4 év óta irodai segédmunkási minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért; *Veres József* th-t 25 évét meghaladó csendőrségi szolgálati ideje alatt mindenkor, főként azonban az országos büntető nyilvántartó hivatalnál 4 év óta irodai segédmunkási minőségben teljesített igen értékes és hasznos szolgálatiért, valamint példás magaviseletéért.

Őrsparancsnokká kinevezettek: *A budapesti I. kerület állományában:* *Tóth János IX., Szabados György, Bajcsi Lajos, Benkő Lőrinc, Dudás István, Szabó Miklós, vitéz Ambró András, Kovács József I., Rózsa István, Ignác Máttyás, Nagy István II., Török János I., Máttyás György, Koncz István, Horváth Gábor II., Vízkeleti József, Németh János I., Tókes Ferenc, Brassai Sándor, Boros János, Kertész Mihály I., Bükkös Márton, Veres Imre, Józsa Mihály, Ecsi Vendel és Bíró János* th-ek. — *A székesfehérvári II. kerület állományában:* *Csöke István II. és Máté György* th-ek. — *A szombathelyi III. kerület állományában:* *Ferencz József I., Tóth Sándor I., Söptei József, Nagy István XIII.* th-ek és *Csordás János* v. főrm. — *A szegedi V. kerület állományában:* *Nánási Károly* th.

Csendőrségi Közlöny, 12. szám. Személyes ügyek. Miniszteri rendeletek. Állandó nyugállományba helyezettek: *Sipos József* VII. kerületbeli alhdgy., *Rajnai Gyula, Fodor Sándor, Kovács Gábor, Horváth Péter* II. kerületbeli, *Döbörhegyi József* III. kerületbeli és *Mikó István* VI. kerületbeli th-ek. — *Angel János* cs. családi nevét „*Temesvári*“-ra, *Steiner Lajos* cs. „*Sárvári*“-ra változtatta. — Szabályrendeletek. Szut. helybítés (5. Pótlék). — Csűsz. helybítés (2. Pótlék). — Nyut. helybítés (4. Pótlék). — A csendőrteljesítés a kincstár terhére szállítható kézipodgyász vasúti viteldíján felül a podgyász-díjzabás értelmében kirótt pótlilletéket is felszámíthatja. — A szegedi őrs és a szegedi szakasparancsnoki állás megszüntetése és ezzel kapcsolatos szervezeti változás. — Szükségleti kimutatás mintájának megváltoztatása. — Hamis tanulás és hamis eskü nyomozásának a sérelmesnek tartott vallomás tartalmának és körülményeinek megismerése végett a csendőrszparancsnokságok a feljelentésben foglalt tényállás közlése mellett forduljanak az illetékes kir. ügyészség-

BÚTORT legelőnyösebben a készítőnél.
Részletkedvezmény!
Hádl István műbútorasztalos
Budapest, VIII., Baross-utca 22.

OPTIKUS LIBÁL és MÁRZ FÉNYKÉPÉSZETI SZAKÜZLET
Tel.: 299-56.
Budapest, VI., Teréz-körút 54.

(Nyugati pályaudvarral szemben, Podmaniczky-utca sarokházban.) Törzsléltlapra 1816-ban. Ajánlatok: Szemüvegeket. Távcsovekeket. Láfcsovekeket. Nagyító lencsoveket. Hőmérőket. Rajy- és mérőeszközöket. Zolcs-Punktal szemlencsoveket. Fotokamarákat és kol.ökeket.
A m. kir. csendőrség tagjainak árengedmény és kedvező fizetési feltételek.

A magyar csendőr első sorban magyar céget támogasson! A 20 év óta fennálló

Nagy Menyhért egyenruhaszabó-
sága és felszoro-
lási cikkek raktára

ajánlja: mérték utáni szabóságát a legkedvezőbb 12 havi részletfizetési
kedvezmény mellett.

Budapest, IV., Kecskeméti-u. 9., földemelő. Telefon: 843-52.

Kirendeltségek:

Pécs:
Ferenclék-u. 23.

Nyiregyháza:
Zrinyi Ilona-u. 9.

Miskolc:
Gizella-u. 15.

↑
Bajcsó Károly

Bányai Albert ny. cs. th. * 1873. Mezőtúr. 1898-ban lépett a csendőrség kötelékébe, 1904-től őrsparancsnok, 1924-ben vonult nyugalomba, több kitüntetés tulajd. A 48-as olvasóköri tagja. - Felesége: *Kálmán Izabella*, fia: Sándor (cserkésztsiszt), életmentésért kitüntetve.

Béres Lajos ny. cs. th. * 1884. Kisujszállás. Régi kun család sarja. 1907-ben lépett a csendőrség kötelékébe, 1928-ban vonult nyugalomba. - A világháború alatt harcolt a montenegrói fronton, megsebesült, a II. o. ez. vit., seb., háb. eml. érem, K. cs. k., 20 éves szolg., mozg. és jub. érem tulajd. - Felesége: *Örökös Tóth Terézia*.

Bodnár Sándor ny. cs. th. * 1882. Karcag. Régi kun család sarja. 1907-ben lépett a csendőrség kötelékébe, 1926-ban vonult nyugalomba. Kovácműhelye van. Több kitüntetés tulajd. - Felesége: *T. Balogh Eszter*, gyermekei: Eszter, Katalin, Mária, Anna, Lajos és Ilona Zsuzsanna.

v. Bakonyi Béla,
710 Trethewey Drive, Apt. 1603,
Toronto, Ont., Canada, M6M 5A4

BAKONYI BÉLA

Méltóságos és nemzetes:

vitész verebélyi Marssó Lőrinc

m.kir.csendőr ezredes Uram!

CLEVELAND, OHIO,

11923 Mt. Overlook Ave.,
44120, U.S.A.

Toronto, 1977. július 25.

Kedves Jó Ezredes Uram!

Folyó hó 16-án kelt kedves sorait hálás köszönettel vettem.

A Bajtársi Levelünkben részemről írt közleményt az én volt kedves Gazdám iránt érzett szeretet, hála, kötelességérzet és tisztelet iratta velem. Sajnos nem vagyok hivatásos tollforgató, így nem is tudtam tökéletesen megírni, amit egészében a szívemben érzek!

Amíg eljutottam a szolnoki próbacsendőr iskolától a m. kir. csendőr központi nyomozó osztályparancsnokság Törzsalosztályáig, igen sok tisztii előljáróm és parancsnokom adódott. Köztük a legtöbbje igen kiváló és tiszteletreméltó parancsnok volt, de mint EMBER egy sem állt a szívemhez olyan közel, mint Marssó Pál százados Ur!

A Bajtársi Levél, - anyagi okokból, - csak egy lapoldalt tudott a megemlékezésre juttatni, így igen rövidre kellett fognom az írásom. Az utolsó B.L. számban megjelent cikkben egy betű javítást sem tettek, ellenben egy betűt még hozzáadtak, ugyanis a közlemény 5. bekezdésének 4. sorában az ígét "állt" én jelen időben írtam, de a nyomda véletlenül múlt időben nyomatott ki helytelenül, mert az ott elmondottak a lelkiismerem előtt ma is "áll" és nem pedig csak "állt".

Itt a magánlevelemben még megemlítem az egyszerű tanfolyam hallgatónál egy kicsit közelebb álltam a volt Gazdámhoz annak idején. Ugyanis én "apródja" is voltam a Gazdámnak! Ha nem is a középkori fogalmak szerinti apród! A házához jártam időnként a szolgálati és vadász fegyvereket, vadász felszerelést rendben és karban tartani. Ezenkívül lovásza is voltam a Gazdámnak. Ez utóbbi teendő ritkán adódott, csak hosszabb megerőltető menetgyakorlatok idején, vagy nagyobb távolságra is kiterjedő harcászati gyakorlatok alkalmával.

A próbacsendőr többi között arról is nevezetes volt, hogy örökké éhes lévén. Ez alól én sem voltam kivétel. Ezt a tényt pedig az én Gazdám nagyon jól tudta. Ha a háznál megjelentem s rövid időn belül el is végeztem a munkám, a Gazdám minden esetben kiszólt a konyhára: "Mariska adjon ennek a fiúnak valami jó falatot, harapni valót! A szakácsnő vissza is szól, hogy már el is készítettem! Megvendégelés nélkül soha sem hagytam el a házat!

Gazdám felesége gyönyörű szép fiatal kis asszonyka volt, de a Nagyságos Asszony szíve is arany volt. Csak egy esetet óhajtok megemlíteni.

Egy rekkenő meleg nyári napon éppen napos csendőr voltam amikor a kapunál egy szekér állt meg és a kocsisa benyitotta a bejárati ajtót, közölve, hogy egy teljes szekér görög és sárga dinnyét hozott. Csak elképed-

tem, mert a közétkezésünk vezetőjét Janka tiszthelyettest nem úgy ismertem, hogy különlegességnek mondható gyümölcsre is költötte volna a közösség vagyionát! Ezért megkérdeztem a kocsiat, hogy biztos jó helyen jár? Azt felelte, ő biztos a dolgában és tudja, hogy jó helyre jött! Mert ezt a kocsi dinnyét a Parancsnok Ur felesége vásárolta meg és azt mondta, hogy bácsikám vigye el a csendőr iskola laktanyájába és ott adja át a rakományt, hadd egyenek az Ő "fiai" egy kis finom friss dinnyét!

Kedves Gazdám, Marssó százados Ur, alaptermészeténél fogva nem szeretett fenyegetni, ha valami fegyelmi kihágás miatt elébe került a delikvens, inkább meggyőzően a lelkére beszélt reá világítva az általa elkövetett helytelen cselekedetre s utána a lehető legenyhébb fenyegetést szabta ki. Így ha valamelyikünk fegyelmi kihágás miatt kihallgatásra került, mindég azért kértük a Mindenhatót, hogy Marssó százados Ur tartsa meg a kihallgatást s így Ő intózzon az elkerülhetetlen eljárásról a fenyegetést is.

Én még igen jól emlékezem Marssó Lőrinc főhadnagy urra is, aki néha eljött Szolnokra a testvérbátyját meglátogatni. Az iskolánknál a Főhadnagy ur küzönk is jött és mint próbacsendőrököt a sport szeretetére buzdított. De régen is volt mind ez!

Tájékoztatásul megemlítem, hogy a B. L-ben megjelent cikkemhez azért írtam kettősnevet, mert szolnoki próbacsendőr koromban Molnár Bélának hívtak, csak az 1930-as évek elején, egy vérszerinti rokon nénikém kérésére, unszolására vettem fel a Bakonyi nevet, hogy a néni elhalálása után is fennmaradjon. A volt iskolatársaim közül sokan csak Molnár néven ismernek s így ők is könnyen reájönnek, hogy ki is írhatta a cikket, hiszen Bakonyi nevű próbacsendőr akkor nem is volt Szolnokon közöttünk.

Mégegyszer hálásan köszönöm Ezredes Uram kedves és meleghangu levelét és arra kérem, hogy nyugodjon meg és törődjön bele kedves testvérbátyja elvesztésébe, hiszen a természet örök törvénye szerint valamennyiünkre azonos sors vár a jó Istenünk akarata szerint.

Vitéz verebélyi Marssó Pál alezredes Ur, az én szeretett kedves Gazdám érzem és tudom, hogy a jó Isten kegyelméből nyugodtan és békében pihem a családi ősi földjém Maconkán, hiszen Ő egy aranyszívű, mindenkin segítő JOEMBER volt és ha valaki, úgy Ő feltétlen megérdemli, hogy a jó Isten örök nyugalma, békéje és szeretetének részese lehessen!...

Ezredes Uramnak erőt, egészséget s hosszú nyugodt életet kívánok és szinte tisztelttel és szeretettel alázatos alantosa.

v. Bakonyi Béla
jótónm.

Bánföldi György
tőrm.

1909,10.28. Tiszafüred

földműves

1947.05.25. Budapest sovj.hat.

1956.06.08. Átszállítva a BOB-ba

1956,10.08. szab.

Zoltan Korossy

From: Dr. Szilas László [laszlo.szilas@kamas.hu]
Sent: Monday, November 17, 2014 11:35 AM
To: zoltan@korossy.org
Subject: FW: Re

Importance: High

Híven, becsülettel, vitézül Bobencsuk Sándor csendőr őrmester története

2011. augusztus 5., 10:00, 551. szám

A Magyar Királyi Csendőrség feladata Magyarország vidéki területein a közbiztonság fenntartása, a törvények betartásának és a közrendnek a biztosítása volt, megalapításától, 1881-től a II. világháború végén bekövetkezett feloszlásáig, 1945-ig. Egykor a magyar csendőröket mind fizikai alkalmasságuk, mind tudásuk alapján alaposan megválogatták, például a csendőrtisztek 40%-ának jogi végzettsége is volt. A testület tagjait a háború után kollektív bűnösnek nyilvánították, a volt csendőröket üldözték, bebörtönözték, sok esetben kivégezték. A megalázott, meghurcolt egykori csendőrök társadalomba való beilleszkedését akadályozták, különösen sokat szenvedtek azok, akik Kárpátalján maradtak. Közülük ma már nagyon kevesen élnek. Egyikük a Rahó melletti Terebesfejrpatakon élő, 96 éves Bobencsuk Sándor egykori csendőr őrmester. Sándor bácsi teljesen elvesztette már a hallását, de különben korához képest jól van. Az alábbiakban élettörténetének néhány érdekes részletéről olvashatnak.

1915. október 13-án születtem itt, Terebesfejrátokon magyar, római katolikus családban. Engem és a bátyámat hazafias szellemben neveltek. Az elődeimről keveset tudtam, de amikor csendőrnök jelentkeztem, utánanéztem. Kiderült, hogy a szomszédos, ma román területen lévő Nagyvisóról származtak a nagyszüleim. A nagymamám francia származású volt, a nagyapám német. Kisgyermekkoromból emlékszem rá, hogy német nyelvű újságot olvasott a nagyapám, de velem és a bátyámmal magyarul beszélt otthon mindenki. A nevünk Bobencsuk, de az apám csak magyarul tudott jól, akárcsak az anyám.

A mi falunkban és a környékünkön már a csehek alatt sem volt magyar iskola, még Rahón sem. Csak ruszin és cseh. Én cseh iskolába jártam, később cseh polgári iskolát végeztem Rahón. Jól tanultam, az anyanyelvem mellett jól megtanultam csehül, valamint németül is, az meg nálunk magától értetődő, hogy a terebesi hucul gyerekektől megtanultam ruszinul.

A szüleim egyszerű gazdálkodó emberek voltak, a bátyám, Károly pedig a környéken híres asztalos lett. Egyszer több mint 250 embert megmentett. Akkoriban gyorsvonat közlekedett Kőrösmező és Prága között, itt Terebesen túl egy szakaszon román területen haladt. Egyik ősszel a mellettünk csordogáló patak nagyon megáradt, hatalmas fatörzseket sodort magával. A bátyám lement a Tisza-parti kis vasúti hídhoz és látta, hogy elmozdította a síneket a helyükről a folyó. De már fűtült is Rahó felől a gyorsvonat. Károly futott elé, és levett ingével integetett a mozdonyvezetőnek. A gyorsvonat megállt. Ha nem ő, akkor a gőzmozdony és a teljes szerelvény belerohan a megáradt Tiszába. Hőstettével akkor tele voltak az újságok, a csehszlovák vasút magas pénzjutalmat ajánlott neki, de visszautasította. Ez emberbaráti kötelességem volt, nem jár érte jutalom – mondta. Végül jó állást ajánlottak neki a vasútnál, azt már elfogadta, és mellette tovább asztaloskodott. Sajnos Károlyt a többi terebesi magyarral lágerbe vitték, és soha többé nem tért haza.

A csehszlovák hadseregben a morvaországi Hranicében kezdtem a szolgálatot, az alakulatomnál én voltam az egyetlen magyar. A szakaszvezetőm olyan ember volt, akit azért helyeztek át Olomoucról, mert állandóan bántotta a magyar származású katonákat. A nevem és a szláv nyelvek jó ismerete miatt nem volt biztos benne, hogy magyar vagyok. Egyszer egy tiszt észrevette, hogy magyarul írok haza levelet, és sajnos a szakaszvezető is ott volt. Ekkortól én lettem a legrosszabb katona, én separtam az udvart, takarítottam a vécét, teljesen a nyakamra ült. Egyik alkalommal amikor a vécében takarítottam, ő meg épp használta, hangosan szidta magyarul az anyámat, ugyanis csak káromkodni tanult meg a nyelvünkön még Olomoucon. Én ekkor úgy megütöttem, hogy elindult az orra vére. Mondtam neki, menjünk a parancsnokságra és elmondjuk, hogy mi történt. Ekkor megijedt, gondolom, sok hasonló ügye lehetett korábban. Legnagyobb meglepetésemre senkinek nem szólt, inkább maga mellé vett. Később egy hadgyakorlaton tűntem ki, majd a Szudéta-vidék németek általi visszavételekor Bruntalba (németül: Freudenthal) helyeztek át, ahol egy cseh parancsnoknak tolmácsoltam, ekkor már huszárlovon jártam vele a vidéket, köszönhetően annak, hogy csehül és németül is beszéltem.

Az I. bécsi döntés után azokat a csehszlovák seregben szolgáló katonákat, akiknek a lakhelye Magyarországra került, különösen, ha magyarok voltak, egyszerűen áttették az új határon. Az én esetemben megtévedtek, Terebest csehül Tribusanynak nevezték, és maradt Csehszlovákiában, a kelet-slovenskoi Trebisov (Töketerebes) nevű falu meg visszakerült Magyarországhoz. Én lelkes híve voltam az I. bécsi döntésnek, eszembe se jutott volna őket figyelmeztetni a tévedésükre. Viszont nem voltam eléggé előrelátó, ott álltam Magyarország földjén pénz, munka, megélhetés nélkül. Jelentkeztem hát a magyar hadseregbe, Tiszaújlakon a községházán egy ezredesnél, aki gyalog küldött el Tiszakeresztúr felé egy megadott címre. Az úton, bár nem állítottam, de felvett egy katonai teherautó, amelynek a platója tele volt puskákkal meg lőszerrel. Ez meglepett – ezek talán ismernek engem? A nekem megadott cím előtt tettek ki, a ház bejáratánál volt egy címeres tábla, rajta felirat: Térképhelyesbítő Osztag

Parancsnokság. Jelentkeztem a parancsnoknál, alaki kiképzés után – amit én már rég tudtam –, kerestek nekem egyenruhát, de a kabátom, amelyik jó volt rám, rangjelzés is volt. Így lettem egyszerűből a magyar hadsereg szakaszvezetője. Ez az alakulat felderítéssel foglalkozott. Erről a pár hónapos időszakról csak annyit mondok, én az életemet is kockáztatva sokat tettem a hazámért. De hangsúlyoznám, soha nem öltem embert, később ártatlanul vádoltak.

Miután Kárpátalja egész területe visszakerült Magyarországhoz, három falubelimmel csendőrnek jelentkeztünk, és mindegyikünket alkalmasnak találták. Egy évig tanultunk csendőriskolában Makón, közben a Dunántúlon és Sárospatakon is megfordultunk. Ruszin nyelvtudásom miatt a ruszin autonómia területére, az Ungvárhoz közeli Perecsenybe helyeztek.

Perecsenyben 13-an szolgáltunk. Akkor a ruszin közigazgatási kirendeltség területén szolgáló csendőröknek meg kellett tanulniuk ruszinul. Több érdekes eset történt ott meg velem. A közvetlen felettesem, egy csendőr őrmester arra kért, hogy magyarosítsam a nevem. Ezt megtagadtam. Nem vagyok én fattyú, a testvéremet és az apámat is Bobencsuknak hívják, nem változtatok nevet – mondtam. Ekkortól folyton konfliktusom volt vele. Egyik alkalommal az ágyamon feküdtem, amikor bejött, és kezdte: „Bobencsuk, igazítsa meg az ágyát! Hogy mer nekem hátat fordítani! Ha adok magának egy pofont, elalszik!” Ekkor nem bírtam tovább. Lekevertem neki egy akkora pofont, hogy leesett a földre. Felugrott és kiadta a parancsot, hogy fogjanak le. Jött a parancsnok, dr. Vad Imre százados Nagybereznáról, kivizsgálni az esetet. Vad századossal nagyon jó viszonyban voltam, a társaim is engem pártoltak, de mégiscsak megütöttem a felettesemet. Végül az őrmestert büntették meg, engem pedig elküldtek Kassára.

Pár hét után pedig Erdélybe helyeztek, ahol a Székelyudvarhely közelében lévő Etéden szolgáltam. Ott is megálltam a helyem, többször kaptam dicséretet.

Mindennel akkor sem értettem egyet, sokszor a magyar feljebbvalóimmal és a magyar törvényekkel is birkóztam. De szerintem akkor sokkal inkább rend volt, mint most. A csendőrök a fizetésükből jól éltek, megvesztegetésről nem is hallottam. Egyszer szolgálatból jöttem Székelyudvarhelyről egy társammal, arra jött két szekér tele fával. Egy nagygazda és a fia volt a két szekérral. A fa nem lopott, az én erdőmből van, mondta. De mivel nem tudták ezt igazolni, felszólítottam őket, hogy vigyék a község házához, és ott rakják le. Ha lesz papírjuk a fáról, majd elvihetik. Ekkor elővette a zsebkendőjét és húsz pengőt akart adni nekem. Olyan pofont kevertem le a gazdának, hogy beesett az árokba. Lerakták a fát, amiért aztán hosszabb ideig nem jelentkezték, így én kihirdettem és szétosztottam a szegény hadiözvegyek között. Később feljelentettek, hogy a csendőr eladta a fájukat. Idézést kaptam a bíróságra, ekkor a feletteseim is felháborodtak, nem álltak ki előbb mellettem. De én a bírósági tárgyaláson elővettem a noteszemet és felsoroltam, hogy kinek és mennyi fát adtam ingyen. Ezt a megnevezett személyek igazolták is. A pofont viszont a megvesztegetési kísérlet miatt kapta, magyaráztam el a bíróságon. Így ebben az esetben is dicséretben részesültem.

Máig őrzöm Horthy Miklós kormányzó fényképét, róla csak tisztelettel tudok beszélni. Én kétszer is találkoztam vele személyesen. A háború alatt egyszer Erdélyben vadászott. Összesen negyven csendőrt, köztük engem küldtek oda a védelmére. Elbújtam egy nagy fenyőfa mellé az út mellett, amelyen testőreivel lóháton haladt a kormányzó. De a puskámon megvillant a fény, észrevettek és megálltak. Jöjjön ide! – mondták. Hova valósi maga?

Terebesfejrátokra – válaszoltam. Vadászaton voltam ott. Szerencsém volt, lelőttem egy nagy medvét – mondta a kormányzó úr. És magukkal vittek egy közeli erdészházba. A kormányzó nyerge alatt volt egy kulacs, tele szilvapálinkával és arra kért, hogy igyak vele egy féldecit. Mondtam neki, hogy nekünk ezt még szolgálaton kívül sem nagyon szabad. Engedélyezte nekem, hogy megigyam, majd beszélgetve a terebesi és visóvölgyi vadászélményeiről két féldecit is megittunk. Előbb a királyért, majd a hazáért ittunk, harmadszorra azt mondta, hogy

• igyunk a szerencséért. Ezt megtagadtam. Megmutattam neki a kakastollas kalapomat, amelyen volt egy jelvény, azon a király és a haza rajta volt, de a szerencse nem, azért a templomban kell imádkozni – mondtam. Tetszett a főméltóságú kormányzó úrnak a viselkedésem, felírta a nevemet, majd kaptam egy gyönyörű nagy papírt, dicséretet és 100 pengőt.

Egyébként erdélyi szolgálatom idején is többször megfordultam Kárpátalján, sőt Kolomija és Stanislav környékén is, ugyanis számos esetben kísértem magas rangú csendőrtiszteket tolmácsként. Etéden menyasszonyom volt, Péter Rózsika, de el kellett onnan jönnünk. Amikor jöttek az oroszok, a falusi bíró azt kérte a feletteseimtől, engedjék meg, hogy ott maradhassak és megnősüljek. Én a hazának esküdtem, mondtam, így Budapestre kerültem, a tervek szerint segédoktató lettem volna egy csendőriskolában. De erre már nem került sor.

Egy nap mentünk Budapesten, közben az oroszok erősen lőtték a várost, s telibe találtak bennünket. Nyolcan voltunk, egyedül én éltem túl a robbanást. A későbbi elbeszélésekből tudom, hogy még egy robbanás volt, a második letépte egy velem a kórházba igyekvő katona lábait, ő is meghalt. Hogy én melyik robbanáskor sebesültem meg, azt nem tudom, már az elsónél elvesztettem az eszméletemet. Egy repesz fúródott a bokámba, a helye ma is jól látszik. Az orvosok kivették és lassan gyógyult. A kórházból kerültem szovjet fogságba, jól beszéltem ruszinul és egy katona elengedett, ruszin fiú volt. Arra kért, hogy ne jöjjenek vonattal és kerüljem a településeket. Így indultam haza gyalog, mankóval. Az út hosszú volt és viszontagságos, nagyon sokára értem haza, de így megmenekültem a lágertől. A taracközi vasútállomáson azonban elfogtak a milicisták. Mikor megmondtam, hogy hová való vagyok, telefonáltak ide, Terebesfejérpatakra, ahol az egykori nagy magyarbarát bíróval, Filisé Fedorral beszéltek. A jómadar hazaáruló mindjárt elújságolta nekik, hogy én csendőr voltam és azt hazudta, hogy öt embert megöltem. Megverték, gúzsba kötöttek és úgy gurítottak le a lépcsőn a pincébe. Reggelig úgy megfagytam, hogy nem tudtam egyenesíteni a végtagjaimat. Másnap Técsőre vittek, nem kaptam ételmezt, nyolc hónapig tartottak ott. A tetvek miatt az egész testem sebes volt, teljesen legyengültem. Egy csendőr törzsőrmestert, miután meghalt a börtönben, én vájtam el Técsőn, talán még mindig ott vannak a maradványai a kövek alatt. Én sem könnyen éltem túl a nyolc hónapig tartó fogvatartást, a pince ablakán keresztül ruszinul, magyarul kiabáltam a járőrelőeknek, akik időnként bedobtak nekem valami ételmezt. A técsőieknek sem nagyon volt mit enniük akkoriban. Később apácák hoztak nekem ételmezt, akik megírták az édesanyámnak, hogy hol tartanak fogva. Az anyám eljött, és hozott a leszakadt rongyaim helyett ruhát meg ételmezt, akkor annyit ettem, hogy majdnem abba haltam bele.

Szerencsém volt, mert egyik volt rahói iskolatársam próbált nekem segíteni, de nem tudott, ugyanakkor egyik ismerősünket értesítette. Kormanszki Andor nagy kommunista volt, szigeti városparancsnok, akinek akkor nagy lett a befolyása, ő és egy magas rangú orosz katonatiszt mentettek meg.

Egy orosz katonautóra felkérve jutottam haza Terebesfejérpatakra. Ezt követően két évig voltam háziőrizetben, rendszeresen jelentkezni kellett a határőrlaktanyában, éjszaka mindig jöttek ellenőrizni, hogy itthon vagyok-e. Voltak, akik újra és újra bejelentettek, még később is többször el akartak ítélni. Azt mondták, attól tartanak, hogy átszökök Romániába a menyasszonyomhoz. Őt egy ideig nem tudtam értesíteni arról, hogy élek, végül kaptunk tőle egy lapot, amelyben azt írta, hogy semmit nem tud rólam, ezért férjhez megy. Ezt látva már nem is akartam neki írni.

Egész életemben elmondhatatlanul sok hátrányom volt abból, hogy öt évig csendőr voltam. De még mindig szerencsésebb voltam, mint a két barátom, falubelím, Repka Feri és Jani, akik kilenc évig raboskodtak, mert csendőrök voltak. Sajnos ők tavaly mindketten meghaltak.

A háború után sok helyen dolgoztam, az erdőgazdaságnál lóval vontattam a fát, aztán a geológusoknál, a föld alatt. A vasúton szakszervezeti elnök is voltam, ahol ugyancsak harcoltam az igazságtalanságok ellen. Megpróbáltak többször megvesztegetni, de nem engedtem. Mindig igyekeztem tisztességesen élni, ha nem így teszek, engem biztosan elítéltek volna.

1950-ben 35 éves voltam, amikor megnősültem. Két lányunk született, de 1971-ben meghalt a feleségem. Egy falubeli asszonynak ugyanabban az évben halt meg a férje, neki is volt már két felnőtt gyereke.

Összeházasodtunk, együtt segítettük a gyerekeinket. Hatvanegy éves voltam, amikor megszületett a legkisebb lányunk, Klárka. Hála Istennek őt is fel tudtuk nevelni.

Valaha Terebesfejrpaták egy magyar falu volt. Mára itt már a magyar sem beszél a gyermekével magyarul. Szomorú, hogy így megfordult körülöttem ez a világ. De engem már nem érdekel semmi földi dicsőség. Ahogy testben fogyatkozom, hitben úgy gyarapodom.

Badó Zsolt

Magyar Királyi Csendőrség feladata Magyarország vidéki területein a közbiztonság fenntartása, a törvények betartásának és a közrendnek a biztosítása volt, megalapításától, 1881-től a II. világháború végén bekövetkezett feloszlásáig, 1945-ig. Egykor a magyar csendőröket mind fizikai alkalmasságuk, mind tudásuk alapján alaposan megválogatták, például a csendőrtisztek 40%-ának jogi végzettsége is volt.

A testület tagjait a háború után kollektív bűnösnek nyilvánították, a volt csendőröket üldözték, bebörtönözték, sok esetben kivégezték. A megalázott, meghurcolt egykori csendőrök társadalomba való beilleszkedését akadályozták, különösen sokat szenvedtek azok, akik Kárpátalján maradtak. Közülük ma már nagyon kevesen élnek. Egyikük a Rahó melletti Terebesfejérpatakon élő, 96 éves Bobencsuk Sándor egykori csendőr őrmester. Sándor bácsi teljesen elvesztette már a hallását, de különben korához képest jól van. Az alábbiakban élettörténetének néhány érdekes részletéről olvashatnak.

1915. október 13-án születtem itt, Terebesfejérpatakon magyar, római katolikus családban. Engem és a bátyámat hazafias szellemben neveltek. Az elődeimről keveset tudtam, de amikor csendőrnek jelentkeztem, utánanéztem. Kiderült, hogy a szomszédos, ma román területen lévő Nagyvisóról származtak a nagyszüleim. A nagymamám francia származású volt, a nagyapám német. Kisgyermekkoromból emlékszem rá, hogy német nyelvű újságot olvasott a nagyapám, de velem és a bátyámmal magyarul beszélt otthon mindenki. A nevünk Bobencsuk, de az apám csak magyarul tudott jól, akárcsak az anyám.

A mi falunkban és a környékünkön már a csehek alatt sem volt magyar iskola, még Rahón sem. Csak ruszin és cseh. Én cseh iskolába jártam, később cseh polgári iskolát végeztem Rahón. Jól tanultam, az anyanyelvem mellett jól megtanultam csehül, valamint németül is, az meg nálunk magától értetődő, hogy a terebesi hucul gyerekektől megtanultam ruszinul.

A szüleim egyszerű gazdálkodó emberek voltak, a bátyám, Károly pedig a környéken híres asztalos lett. Egyszer több mint 250 embert megmentett. Akkoriban gyorsvonat közlekedett Kőrösmező és Prága között, itt Terebesen túl egy szakaszon román területen haladt. Egyik ősszel a mellettünk csordogáló patak nagyon megáradt, hatalmas fatörzseket sodort magával. A bátyám lement a Tisza-parti kis vasúti hídhoz és látta, hogy elmozdította a síneket a helyükről a folyó. De már fűtyült is Rahó felől a gyorsvonat. Károly futott elé, és levett ingével integetett a mozdonyvezetőnek. A gyorsvonat megállt. Ha nem ő, akkor a gőzmozdony és a teljes szerelvény belerohan a megáradt Tiszába. Hőstettével akkor tele voltak az újságok, a csehszlovák vasút magas pénzjutalmat ajánlott neki, de visszautasította. Ez emberbaráti kötelességem volt, nem jár érte jutalom – mondta. Végül jó állást ajánlottak neki a vasútnál, azt már elfogadta, és mellette tovább asztaloskodott. Sajnos Károlyt a többi terebesi magyarral lágerbe vitték, és soha többé nem tért haza.

A csehszlovák hadseregben a morvaországi Hranicében kezdtem a szolgálatot, az alakulatomnál én voltam az egyetlen magyar. A szakaszvezetőm olyan ember volt, akit azért helyeztek át Olomoucról, mert állandóan bántotta a magyar származású katonákat. A nevem és a szláv nyelvek jó ismerete miatt nem volt biztos benne, hogy magyar vagyok. Egyszer egy tiszt észrevette, hogy magyarul írok haza levelet, és sajnos a szakaszvezető is ott volt. Ekkortól én lettem a legrosszabb katona, én separtam az udvart, takarítottam a vécét, teljesen a nyakamra ült.

Egyik alkalommal amikor a vécében takarítottam, ő meg épp használta, hangosan szidta magyarul az anyámat, ugyanis csak káromkodni tanult meg a nyelvünkön még Olomoucon. Én ekkor úgy megütöttem, hogy elindult az orra vére. Mondtam neki, menjünk a parancsnokságra és elmondjuk, hogy mi történt. Ekkor megijedt, gondolom, sok hasonló ügye lehetett korábban. Legnagyobb meglepetésemre senkinek nem szólt, inkább maga mellé vett. Később egy hadgyakorlaton tűntem ki, majd a Szudéta-vidék németek általi visszavételekor Bruntalba (németül: Freudenthal) helyeztek át, ahol egy cseh parancsnoknak tolmácsoltam, ekkor már huszárlovon jártam vele a vidéket, köszönhetően annak, hogy csehül és németül is beszéltem.

Az I. bécsi döntés után azokat a csehszlovák seregben szolgáló katonákat, akiknek a lakhelye Magyarországra került, különösen, ha magyarok voltak, egyszerűen áttették az új határon. Az én esetemben megtévedtek, Terebest csehül Tribusanynak nevezték, és maradt Csehszlovákiában, a kelet-slovenskoi Trebisov (Tóketerebes) nevű falu meg visszakerült Magyarországhoz. Én lelkes híve voltam az I. bécsi döntésnek, eszembe se jutott volna őket figyelmeztetni a tévedésükre. Viszont nem voltam eléggé előrelátó, ott álltam Magyarország földjén pénz, munka, megélhetés nélkül. Jelentkeztem hát a magyar hadseregbe, Tiszaújlakon a községházán egy ezredesnél, aki gyalog küldött el Tiszakeresztúr felé egy megadott címre. Az úton, bár nem állítottam, de felvett egy katonai teherautó, amelynek a platója tele volt puskákkal meg lőszerekkel. Ez meglepett – ezek talán ismernek engem? A nekem megadott cím előtt tettek ki, a ház bejáratánál volt egy címeres tábla, rajta felirat: Térképhelyesbítő Osztag Parancsnokság. Jelentkeztem a parancsnoknál, alaki kiképzés után – amit én már rég tudtam –, kerestek nekem egyenruhát, de a kabátom, amelyik jó volt rám, rangjelzés is volt. Így lettem egyszerűből a magyar hadsereg szakaszvezetője. Ez az alakulat felderítéssel foglalkozott. Erről a pár hónapos időszakról csak annyit mondok, én az életemet is kockáztatva sokat tettem a hazámért. De hangsúlyoznám, soha nem öltem embert, később ártatlanul vádoltak.

Miután Kárpátalja egész területe visszakerült Magyarországhoz, három falubelimmel csendőrnek jelentkezünk, és mindegyikünket alkalmasnak találták. Egy évig tanultunk csendőriskolában Makón, közben a Dunántúlon és Sárospatakon is megfordultunk. Ruszin nyelvtudásom miatt a ruszin autonómia területére, az Ungvárhoz közeli Perecsenybe helyeztek.

Perecsenyben 13-an szolgáltunk. Akkor a ruszin közigazgatási kirendeltség területén szolgáló csendőröknek meg kellett tanulniuk ruszinul. Több érdekes eset történt ott meg velem. A közvetlen felettesem, egy csendőr őrmester arra kért, hogy magyarosítsam a nevem. Ezt megtagadtam. Nem vagyok én fattyú, a testvéremet és az apámat is Bobencsuknak hívják, nem változtatok nevet – mondtam. Ekkortól folyton konfliktusom volt vele. Egyik alkalommal az ágyamon feküdtem, amikor bejött, és kezdte: „Bobencsuk, igazítsa meg az ágyát! Hogy mer nekem hátat fordítani! Ha adok magának egy pofont, elalszik!” Ekkor nem bírtam tovább. Lekevertem neki egy akkora pofont, hogy leesett a földre. Felugrott és kiadta a parancsot, hogy fogjanak le. Jött a parancsnok, dr. Vad Imre százados Nagybereznáról, kivizsgálni az esetet. Vad századossal nagyon jó viszonyban voltam, a társaim is engem pártoltak, de mégiscsak megütöttem a felettesemet. Végül az őrmestert büntették meg, engem pedig elküldtek Kassára.

Pár hét után pedig Erdélybe helyeztek, ahol a Székelyudvarhely közelében lévő Etéden szolgáltam. Ott is megálltam a helyem, többször kaptam dicséretet.

Mindennel akkor sem értettem egyet, sokszor a magyar feljebbvalóimmal és a magyar törvényekkel is birkóztam. De szerintem akkor sokkal inkább rend volt, mint most. A csendőrök a fizetésükből jól éltek, megvesztegetésről nem is hallottam. Egyszer szolgálatból jöttem Székelyudvarhelyről egy társammal, arra jött két szekér tele fával. Egy nagygazda és a fia volt a két szekérrel. A fa nem lopott, az én erdőmből van, mondta. De mivel nem tudták ezt igazolni, felszólítottam őket, hogy vigyék a községhez, és ott rakják le. Ha lesz papírjuk a fáról, majd elvihetik. Ekkor elővette a zsebkendőjét és húsz pengőt akart adni nekem. Olyan pofont kevertem le a gazdának, hogy beesett az árokba. Lerakták a fát, amiért aztán hosszabb ideig nem jelentkeztek, így én kihirdettem és szétosztottam a szegény hadiözvegyek között. Később feljelentettek, hogy a csendőr eladta a fájukat. Idézést kaptam a bíróságra, ekkor a feletteseim is felháborodtak, nem álltak ki előbb mellettem. De én a bírósági tárgyaláson elővettem a noteszemet és felsoroltam, hogy kinek és mennyi fát adtam ingyen. Ezt a megnevezett személyek igazolták is. A pofont viszont a megvesztegetési kísérlet miatt kapta, magyaráztam el a bíróságon. Így ebben az esetben is dicséretben részesültem.

Máig őrzöm Horthy Miklós kormányzó fényéjét, róla csak tisztelettel tudok beszélni. Én kétszer is találkoztam vele személyesen. A háború alatt egyszer Erdélyben vadászott. Összesen negyven csendőrt, köztük engem küldtek oda a védelmére. Elbújtam egy nagy fenyőfa mellé az út mellett, amelyen testőreivel lóháton haladt a kormányzó. De a puskámon megvillant a fény, észrevettek és megálltak. Jöjjön ide! – mondták. Hova valósi maga? Terebesfejrpatakra – válaszoltam. Vadászaton voltam ott. Szerencsém volt, lelőttem egy nagy medvét – mondta a kormányzó úr. És magukkal vittek egy közeli erdészházba. A kormányzó nyerge alatt volt egy kulacs, tele szilvapálinkával és arra kért, hogy igyak vele egy féldecit. Mondtam neki, hogy nekünk ezt még szolgálaton kívül sem nagyon szabad. Engedélyezte nekem, hogy megigyam, majd beszélgetve a terebesi és visóvölgyi vadászélményeiről két féldecit is megittunk. Előbb a királyért, majd a hazáért ittunk, harmadszorra azt mondta, hogy igyunk a szerencséért. Ezt megtagadtam. Megmutattam neki a kakastollas kalapomat, amelyen volt egy jelvény, azon a király és a haza rajta volt, de a szerencse nem, azért a templomban kell imádkozni – mondtam. Tetszett a főméltóságú kormányzó úrnak a viselkedésem, felírta a nevemet, majd kaptam egy gyönyörű nagy papírt, dicséretet és 100 pengőt.

Egyébként erdélyi szolgálatom idején is többször megfordultam Kárpátalján, sőt Kolomija és Stanislav környékén is, ugyanis számos esetben kísértem magas rangú csendőrtiszteket tolmácsként. Etéden menyasszonyom volt, Péter Rózsika, de el kellett onnan jönnünk. Amikor jöttek az oroszok, a falusi bíró azt kérte a feletteseimtől, engedjék meg, hogy ott maradhassak és megnősüljek. Én a hazának esküdtem, mondtam, így Budapestre kerültem, a tervek szerint segédoktató lettem volna egy csendőriskolában. De erre már nem került sor.

Egy nap mentünk Budapesten, közben az oroszok erősen lötték a várost, s telibe találtak bennünket. Nyolcan voltunk, egyedül én éltem túl a robbanást. A későbbi elbeszélésekből tudom, hogy még egy robbanás volt, a második letépte egy velem a kórházba igyekvő katona lábait, ő is meghalt. Hogy én melyik robbanáskor sebesültem meg, azt nem tudom, már az elsónél elvesztettem az eszméletemet. Egy repesz fúródott a bokámba, a helye ma is jól látszik. Az orvosok kivették és lassan gyógyult. A kórházból kerültem szovjet fogságba, jól beszéltem ruszinul és egy katona elengedett, ruszin fiú volt. Arra kért, hogy ne jöjjelek vonattal és kerüljem a településeket. Így indultam haza gyalog, mankóval. Az út hosszú volt és viszontagságos, nagyon

sokára értem haza, de így megmenekültem a lágertől. A taracközi vasútállomáson azonban elfogtak a milicisták. Mikor megmondtam, hogy hová való vagyok, telefonáltak ide, Terebesfejérpatakra, ahol az egykori nagy magyarbarát bíróval, Filisé Fedorral beszéltek. A jómadár hazaáruló mindjárt elújságolta nekik, hogy én csendőr voltam és azt hazudta, hogy öt embert megöltem. Megvertek, gúzsba kötöttek és úgy gurítottak le a lépcsőn a pincébe. Reggelig úgy megfagytam, hogy nem tudtam kiegyenesíteni a végtagjaimat. Másnap Técsőre vittek, nem kaptam ételmezt, nyolc hónapig tartottak ott. A tetvek miatt az egész testem sebes volt, teljesen legyengültem. Egy csendőr törzsőrmestert, miután meghalt a börtönben, én vajtam el Técsőn, talán még mindig ott vannak a maradványai a kövek alatt. Én sem könnyen éltem túl a nyolc hónapig tartó fogvatartást, a pince ablakán keresztül ruszinul, magyarul kiabáltam a járókelőknek, akik időnként bedobtak nekem valami ételmezt. A técsőieknek sem nagyon volt mit enniük akkoriban. Később apácák hoztak nekem ételmezt, akik megírták az édesanyámnak, hogy hol tartanak fogva. Az anyám eljött, és hozott a leszakadt rongyaim helyett ruhát meg ételmezt, akkor annyit ettem, hogy majdnem abba haltam bele.

Szerencsém volt, mert egyik volt rahói iskolatársam próbált nekem segíteni, de nem tudott, ugyanakkor egyik ismerősünket értesítette. Kormanszki Andor nagy kommunista volt, szigeti városparancsnok, akinek akkor nagy lett a befolyása, ő és egy magas rangú orosz katonatiszt mentettek meg.

Egy orosz katonautóra felkérezkedve jutottam haza Terebesfejérpatakra. Ezt követően két évig voltam háziőrizetben, rendszeresen jelentkeznem kellett a határőrlaktanyában, éjszaka mindig jöttek ellenőrizni, hogy itthon vagyok-e. Voltak, akik újra és újra bejelentettek, még később is többször el akartak ítélni. Azt mondták, attól tartanak, hogy átszökök Romániába a menyasszonyomhoz. Őt egy ideig nem tudtam értesíteni arról, hogy élek, végül kaptunk tőle egy lapot, amelyben azt írta, hogy semmit nem tud rólam, ezért férjhez megy. Ezt látva már nem is akartam neki írni.

Egész életemben elmondhatatlanul sok hátrányom volt abból, hogy öt évig csendőr voltam. De még mindig szerencsésebb voltam, mint a két barátom, falubelim, Repka Feri és Jani, akik kilenc évig raboskodtak, mert csendőrök voltak. Sajnos ők tavaly mindketten meghaltak.

A háború után sok helyen dolgoztam, az erdőgazdaságnál lóval vontattam a fát, aztán a geológusoknál, a föld alatt. A vasúton szakszervezeti elnök is voltam, ahol ugyancsak harcoltam az igazságtalanságok ellen. Megpróbáltak többször megvesztegetni, de nem engedtem. Mindig igyekeztem tisztességesen élni, ha nem így teszek, engem biztosan elítéltek volna.

1950-ben 35 éves voltam, amikor megnősültem. Két lányunk született, de 1971-ben meghalt a feleségem. Egy falubeli asszonynak ugyanabban az évben halt meg a férje, neki is volt már két felnőtt gyereke.

Összeházasodtunk, együtt segítettük a gyerekeinket. Hatvanegy éves voltam, amikor megszületett a legkisebb lányunk, Klárika. Hála Istennek őt is fel tudtuk nevelni.

Valaha Terebesfejrpaták egy magyar falu volt. Mára itt már a magyar sem beszél a gyermekével magyarul. Szomorú, hogy így megfordult körülöttem ez a világ. De engem már nem érdekel semmi földi dicsőség. Ahogy testben fogyatkozom, hitben úgy gyarapodom.

Karpatlaja.ma - barikad.hu

BORSÁNYI JÁNOS

Borsányi Jánosné, (Ilona) Borsányi János M. Kir. cső
őrm. felesége, 1998 Ápr. 20--án Budapesten elhunyt.

A Csendlakai csendőr örs orvul való legyilkolása 1944-ben.

A Szovjet csapatok előnyomulása Magyarországon 1944-ben a Jugoszláv partizánok tevékenységét Muraközben megélénkítette. Az 1941-es Délvidéki és Muraközi területek visszacsatolása után, béke és rend uralkodott ezeken a területeken mindaddig, amíg a német és magyar csapatok mélyen a Szovjetunióban harcoltak.

Örsöm ahol szolgáltam közel volt a Trianoni határhoz, Jugoszláv területen. Részben magyar, részben vend lakossággal. A vend lakosság is szeretett bennünket, nagy részük kenyerüket Magyarországon keresték meg. Az idősebbek még mindig jól beszéltek magyarul. Voltak köztük akik vitézek lettek az első világháboruban való hősiestetteikéért, Soos bácsi és Kísfalvi Stamfer Géza és mások.

Örsünk telefon értesítést kapott, M. község tanítójától, hogy a falu határában lévő vincellér házban jugoszláv partizánok lehetnek, mert a vincellér fia iskolából haza menve nem tudott bemenni házukba, mert ott egy egyenruhás örs áll géppisztollyal.

Örsparancsnokom a tényt azonnal jelentette telefonon a Szárnyparancsnokságnak. A parancsnokunk riadóztatta a hozzá tartozó örsöket, majd a Muraszombati honvéd határvasút parancsnokságot is értesítette. Rövid időn belül a helyszínen megjelenő csendőrök és határvasútszolgálatok felszólították a házban lévőket, hogy adják meg magukat. A felszólítás előtt nagy ivben körülvették a házat, felkészülve egy fegyveres támadásra. Ekkor még nem lehetett tudni a házban lévő megbujó partizánok számát. A felszólításra a házból erős géppisztoly tüzrel válaszoltak az ablakokon keresztül.

A gyűrtű lassan szűkült és az ostromló erők közelebb kerültek a házhoz. Mindkét részről nagy tüzharc keletkezett. A partizánok erősen tartották magukat, mindaddig amíg kézigránátok nem lettek a házba bedobva. A robbanások után a partizánok a padlásról a cserepek alól kezdtek tüzelni. Parancsnokunk parancsot adott, hogy golyószórókkal a cserepet le kell veretni a tetőről, ami hamarosan meg is történt. A partizánok ezután már csak a kemény fala mögül tudtak tüzelni. A harcot még akkor sem adták föl, csak akkor, amikor töltényük elfogyott. Az egyik határvasút raj parancsnoka egy szakaszvezető megunt a várakozást és létrán igyekezett föl a padlásra, hogy elfogja a partizánokat. Az egyik partizán géppisztolyval akarta a szakaszvezetőt fejbe vágni, akinek szuronya a partizán hasában kötött ki. Ezzel a harc véget is ért.

A végén 5 Titó partizán lett ártalmatlanná téve. A csendőrök és határvidékosok-nak sem halottja, sem sebesültje nem lett.

Itt derült ki, hogy az 5 partizán gyilkolta le orvul éjnek idején a Csendlaci csendőr őrs tagjait, mert a partizánok a csendőrök egyenruhájában voltak felöltözve. Közben még az is kiderült, hogy a partizánok csendőrruhákba öltözve rabolgatták a Muravidék lakosságát néhány napig.

Titó partizánjai civil ruhában főleg éjjel támadtak meg német, magyar egyenruhás járőröket, magyar jegyzőket, tanítókat, postásokat, úgy szintén a magyarsághoz hű vendeket orvul. Egyenruhás magyar vagy német alakulatokat messze elkerülték.

A háboru befejeztével Titó partizánjai a falu végeken, közel a Trianoni határhoz fosztogatták az ő hazába igyekvő magyarokat. Ezek a magyarok az 1941-ben Jugoszláviától visszacapott területeken a közigazgatásnál, postánál, vasutaknál és egyéb állami beosztásokban teljesítettek szolgálatot, éppen úgy mind a csendőrség tagjai.

Az 1941-es német támadás alkalmával a Jugoszláv királyi haderő szétszaladt, ellenállást nem tanusított a német csapatok ellen. De a nyugati segítséggel megszervezett partizánok Titó parancsnoksága alatt sem jelentettek nagyobb ellenállásokat a németekkel szemben. Erdőkben tanyázva kisebb nagyobb lövöldözésekkel bosszantották a német haderőket.

Jill Dandó angol televízió bemondó orvul való meggyilkolása

készítetett arra, hogy leírjam a fenti megtörtént esetet 55 évvel később. Eddig a nagyvilág békés polgárai nem hitték el mindazt, amit mi tapasztalatból mondtunk el a szerb vérengzésekről.

Az Ujvidéki Szabadkai magyar megtorlások pontosan a szerb vérengzése következményei voltak.

A szerbek vállalták magukra Jill Dandó meggyilkolását, mondván, ez volt a válaszuk a Belgrádi Televízió épülete szétlövésének. Akárki gyilkolta meg az ártatlan Jill Dandót, ettől függetlenül a nagy világ láthatja, hogy a szerbek mire képesek Kosovo-ban.

János János

CLEVELAND - /U.S.A./ CSOR. 1970.

DÉRI JÓZSEF SZV. TÖRM.

A Gyászoló Család tudatja az összes rokonok és ismerősök nevében is, hogy

2
↑
..... Déri József .....
folyó évi május ..... hó 1. napján, életének 87. évében meghalt.
Felejthetetlen halottunk földi maradványait folyó évi május ..... hó
11. napján, 15. órakor falkai úti ..... temető halottsházából
a római katolikus vallás szertartása szerint helyeztetjük örök nyugalomra.
A gyászmisét folyó évi május ..... hó 11. napján 8. órakor,
a Madonna Kaplomban ..... tartjuk.
....., 19. évi ..... hó ..... napján.

DRÁGA EMLÉKE SZÍVÜNKBEN ÉL!

Távirati cím: .....
.....

Tisztelt Bajtársi Közösség!
Tisztelt Hölgyem, Uram!

Nevem Fekete László Gábor, és Orosházáról írom e sorokat.

A neten kutatás közben rátaláltam a Magyar Királyi Csendőrség Bajtársi Közösség honlapjára, melynek oldalait áttanulmányozva még inkább megerősödött bennem e rég méltatlanul megszüntetett Testület iránti Nagyrabecsülés, és Tisztelet.

Én, a magam 37 évével természetesen személyes tapasztalatokra nem építhetek, de anyai Nagyapám elbeszéléseiből, történeteiből merítve szereztem ismereteim egy részét e téren. Őt Gábor Imrének hívták, sajnos 1994 karácsonya óta nincs köztünk. A Testülethez kerülése után, a Kassai kiképzést követően Komádiban, és Hajdúböszörményben szolgált, majd csendőr törzsörmszermesterként leszerelték a Magyar Királyi Csendőrség sajnálatos feloszlásakor. Nagyapám, csendőr múltja miatt hosszú időn keresztül a kommunista rendszer „nemkívánatos” tagja volt, munkát csak hosszú keresés után kapott. Végül a Békés Megyei Tűzeléstechnikai Vállalatnál helyezkedett el, aminek kéményseprőként megbecsült dolgozója volt nyugállományba vonulásáig.

Ezek után azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy a honlapon fényképpel, és névvel szereplő Csendőrtisztek és tiszthelyettesek közé szerettem Nagyapám, és járőrtársa fotója felkerülhessen. Kérem, hogy a mellékelt fotó alá, - ha van rá lehetőség – a következő felirat kerüljön:

„Fábián Antal főtörzsörmszermester és Gábor Imre törzsörmszermester járőrök”

A képen balra Fábián főtörzsörmszermester, jobbra Nagyapám, Gábor Imre törzsörmszermester látható.

Ha bármilyen kérdés, vagy ezzel kapcsolatos probléma merülne fel, a lenti elérhetőségeken bármikor rendelkezésre állok. Kérem jelezzék vissza, milyen e-mail címre kell az említett fotót elküldenem, milyen formátumban, felbontásban kell legyen a kép. *JPG formátumban*

Remélem tervemet sikerül az Önök segítségével megvalósítani, mert úgy gondolom ezzel tartozunk egy mindig büszke, egyenes, és őszinte embernek, aki a NAGYAPÁM volt...

Együttműködésüket előre is köszönöm, szíves válaszukat várva további jó munkát kívánok!

Tisztelettel:

Fekete László Gábor

H – 5900 Orosháza, Szarvasi út 92.

E-mail : laszlfekete@mol.hu

Tel.: 06 70 373 2588

Fenyő János

főtörm

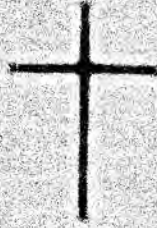
Tóth Julianna

1950.08.23. Voronyezs szovj.hat.

1956.06,08. átszállítva a BOB-ba

1956.09.28.szab.

Kedves Papánkat

FERENCZI SÁNDORT

A Teremtő magához rendelte
85 éves korában 2006 március 28-án.

Gyászolja felelettés Róza,

leányai Róza és Ildi,

unokái Tina, Kristóf és Klára,

vejei László és József.

Papa! A viszontlátásra!

FONNYADT JÁNOS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Fonnyadt János

19 *96*. év *mdjus*..... hó *19* napján, életének *91*..... évében elhunyt.

Felejthetetlen halottunk földi maradványait folyó évi *mdjus*..... hó
23..... napján, *1/23*..... órakor *a vépi*..... temető ravatalozójából
a római katolikus vallás szertartása szerint helyeztetjük örök nyugalomra.

Gyászmisét folyó év *mdjus*..... hó *23* napján *3/4 2*..... órakor
a vépi templomban tartjuk.

DRÁGA EMLÉKE SZÍVÜNKBEN ÉL!

Távíratí cím: *Varga 9700 Székely Dókt u. 36.*

Fonyódszános örm.

HIVATÁS -ÁLOM

Gál Pál törtm.

Gál Pálnak hívták, s csak annyiban tért el egyidős pajtásaitól, hogy ment, ha hívták. Talán hét vagy nyolc éves lehetett, mikor falujában egyik vasárnap sorozó katonák jelentek meg és hangos muzsikával csábiótták a tizennyolc éves legényeket sor alá.

Gál Palkó ezt a nótát tanulta és dalolta játékosan:

*Házunk előtt mennek el a huszárok, édesanyám én is közéjük állok,
Én leszek az első század szakaszvezető, nem a világ ez a három esztendő.*

Persze könnyű volt egy nyolc évesnek tervezgetni, fogadkozni, ígérgetni, de az ígélet csak szép szó, ha megtartják, úgy jó.

És Gál Pál megtartotta, állta szavát, tizennyolc éves lett és kicsit érettebben látta a katonai szolgálatot., bevonult és újonnan tanult nótákkal gazdagodott:

*Édesanyám, ha bejön, édesanyám ha bejön Egerbe,
A kaszárnya ablakán, a kaszárnya ablakán nézzen be.*

Ott lát engem komisz, baka ruhába,

Göndör hajam rövidre, göndör hajam rövidre van levágva.

A katonai szolgálat dicsérete és bírálata is sorra kerül az újonnan tanult nótákból:

Katonának nem jó lenni, mert keveset adnak enni

Keves, keves ez a rántott leves, katonának de keserves.

Persze mint mindennek, ennek az éremnek is két oldala van, s Gál Pál új nótát tanult.

Még mindig nem győződött meg a szolgálat előnyeiről, de már énekelte:

Jó dolga van a bakának, hej, de semmire sincs gondja,

Rövidszárú kis bakkancsát mindig pucolhatja.

Fizetést is kap a baka, húsz lukast egy napra,

Nem elég a babájának képes levelező-lapra.

Kimenőre megy a baka a Julcsához a konyhába,

A kulcslukon bekukucskál többször a nagysága,

Ha kukucskál, kukucskáljon rosszat úgyse láthat,

Legföljebb a baka seggit— mosogatni a Julcsának. (Nyomda hiba?)

Lassan kialakul Gál egyéves honvéd életében is a kitartó és fegyelmezett magatartás, és komolyan kezd foglalkozni jövőjét biztosító gondolatokkal. Amit most énekel, már büszke meggyőződésének eredménye:

A szép fényes katonának gyöngy, arany élete.

Csillog, villog mindenfelé jó vitéz fegyvee,

Szép élet, vig élet, soha job, soha jobb nem lehet,

Igy hát jöjjön katonának, ilyet ki szeret.

Az új nóták már új irányok és távolságok felé vezeték Pálunkat::

El kell menni katonának, édesanyám, jaj de nagyon messzire,

Itt kell hagyni a babámat, azt se tudom, hogy kire.

Arra kérem édesanyám, vigyázzon a göndörhajú babámra,

Járjonak el a templomba, imádkozni minden áldott vasárnap.

*****I*****

*Főhadnagy Úr levelem jött, hogy a babám nagyon beteg utánnam,
Kaphatnék-e szabadságot, hogy még egyszer meglássam.
Jól tudom, ha engem meglát, egyszeribe kigyógyul a bajából,
Az ellenség úgyse tudja, hogy egy honvéd hiányzik a csatából.*

Jöttek sorban a magyar katonai életre emlékeztető nóták,- a kivonulások és főleg a bevonulások énekei és Gál Pál örvezető Úr már tanulta és tudta az előléptetéssel járó kötelességnek alapját, a példaadó magatartást, a gyakorlatozásoknak és a laktanyarendnek kötelességtudó elvégzését.

*Söprik a pápai utcát, masíroznak a katonák,
Száztizzenhat éves barna kislány,(foga sincs mán)-
Sétál a regiment után.*

*Kérdi Tőle a kapitány: Hová mész te barna kislány
Mit kérdi azt tőlem, a kapitány, a kapitány.*

Megyek a szeretőm után.

Egy másik ismert nóta:

*Hull az eső seje haj, erdei virágra,
magyar honvéd seje haj bársony barna homlokára
Erdő, mező ázik, szegény baka fázik,
húzd meg pajtárs seje haj, mert még elázunk hazáig.*

*Százados Úr seje haj, felül a lovára,
visszatekint seje haj elfáradt baka- fiára.*

*Százados Úr kérem, csak az a kérésem,
Hogy a babám seje haj, látogasson meg a héten.*

Igy volt ez bizony Gál Pál honvéd életében. A leszerelés egy huszonegy éves fiatalnak csak új gondot okozott. Mihez kezdjem, hisz szülei kicsi kertaljai földjének megművelése még édesapjának is kevés volt, s a jövedelem csupán abból jött, hogy a hét négy napján a szomszédos városka villanyóra olvasását végezte.-Édesanyja mosás és, vasalás felvállalásával járult a szükségletek megteremtéséhez.

Tudva, hogy már csak fél éve van hátra még nagyobb odaadást és lelkesedést érzett a szolgálat végzésére, aminek várakozásán felül tizedessé történt előléptetése lett a jutalma.

Ekkor történt a csoda. Századparancsnoka a leszerelésekor történt kihallgatáson meg kérdezte, hogy volna-e kedve továbbszolgálatra? Egy honvéd sorozott katonának, aki három év alatt két rendfokozatot ér el, lehetősége van *a csendőrséghez való felvételre*, ami egy egész életre szóló hivatásos foglalkozást biztosíthat.

Mondjam, hogy Gál Pál tizedes úr, huszonkét éves korában a tatai próbacsendőr tanfolyam egyéves hallgatója lett, és a huszonharmadik születése napját szülei házában, három csont-csillagos véglegesített csendőrként, és a járőrtársképző iskola hallgatójaként ünnepelte. A tanulásban és tudásban haladás sok olyan szabállyal és eljárási móddal gazdagította a fiatal csendőrt, melyekre később szolgálatilag számíthatott. Ekkor tanulta meg, hogy a járőr menetüteme "a célnak akkor felel meg legjobban, ha percenkint átlag sík vidéken gyalog 90 lépést, lóháton 110 lépést (82.5 métert) tesznek a csendőrök.

Azt is megtanulta, hogy a "kispihenő" 3 óránál, a "nagy pihenő" egyfolytában 6 óránál több nem lehet és a szolgálatban álló csendőr jogosult a következő ténykedésekre: 1. Figyelmeztetésre, 2. Igazoltatásra, 3. Kikérdezésre, 4. Feljelentésre, 5. Elővezetésre, 6. Elfogásra, 7. Házkutatásra és személymotosásra, 8. Tárgyak őrizetbevételére, 9. Megbilincselésre, 10. Kény-

szerítő eszközök alkalmazására.11.Fegyverhasználatra.

A tudnivalók sokasága és elsajátítása szép sikert eredményezett és Gál csendőr bevonulhatott első csendőr őrsszolgálatára, amely a Dunántúlra vitte, mert szülei, vagy rokonai lakhelyén a csendőr nem végezhetett szolgálatot, elfoglaltság nak vagy részrehajlásnak még látszatát is keltve..

Első őrsszolgálat a veszprémi szárny zirci őrsén volt, Kovács Lajos V. őrs pk. alá, s itt értette meg először azt, hogy sok-sok ezer kilométer“járőri szolgálat”vár türelmesen Órá! Sok, sok ezer? Dehogy!!!! Sok,sok TÍZEZER !!!!!

*****

A “Szut” biblia (Szolgálati Utasítás) 282. Pontja ezt mondja:

A szolgálati idők száma,mind télen, mind nyáron a következő:

az őrsparancsnok részére 9 főig terjedő létszámú őrsökön napi 4, 10-20 főnyi létszámú őrsökön napi 3 óra.

az őrsparancsnokhelyettes részére 9 főig terjedő létszámú őrsön napi 6, 10-25 főnyi létszámú őrsökön napi 5 óra.

a beosztott csendőrök részére, valamennyi őrsön 6 óra.

Végezzünk egy kis számítást:- Igaz, hogy csendőr minden nap (vasárnap, hétköznap, ünnepnap hat órát töltött “szolgálatban”, de ez csak a “havi szolgálati idő” kimutatásában lett átszámítva, s nem zárta ki a a hat órán felüli” portyázó szolgálat “ teljesítését,(amit az alábbi táblázatok világosan megmagyaráznak.

A “távolságkimutatás” (sikterepe) a tereptárgyak egymáshoz mért távolságát adja, és csak a megszakítás nélküli menetidőt jelenti.

A másik melléklet a portyázásra és pihenőre illetékes óráknak a távolságok alapján való kiszámítását szabályozza.

	2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.														
	Ménító	Újtó-tanya	Nádaskúti erdőész	Göci gőzmalom	Péceli erdő-órház	Mogyoród község	Kézai szeszgyár	Solymossy-tanyák	Pulyoni juhaklok	Mogyoródi-rasútállomás	Gebhardt-major	Kistelek község	Schuller malom		
	k i l o m é t e r														
1. Péceli község	12	16	46	36	23	36	11	19	53	25	34	62	82		
2. Ménító		21	34	28	13	48	23	31	67	37	46	69	77		
3. Újtó-tanya			32	31	15	52	60	35	84	41	38	58	49		
4. Nádaskúti erdőész				39	60	83	59	63	157	104	55	71	35		
5. Göci gőzmalom					38	44	51	49	123	36	66	82	93		
6. Péceli erdő-órház						21	34	37	78	60	53	104	117		
7. Mogyoród község							d. 27	d. 20	38	32	49	103	138		
8. Kézai szeszgyár								d. 08	41	30	24	83	110		
9. Solymossy-tanyák									49	16	32	91	118		
10. Pulyoni juhaklok										24	68	123	141		
11. Mogyoródi-rasútállomás											20	62	94		
12. Gebhardt major												49	63		
13. Kistelek község													55		

Az alábbi táblázat a portyázásra és pihenőre illetékes szolgálati óráknak a távolságok alapján való kiszámítását mutatja:

Táblázat

a portyázásra és pihenőre illetékes szolgálati óráknak
a távolságok alapján való kiszámítására.

6. melléklet

Kilométer	I. II. III. IV. V. VI. VII.										I. II. III. IV. V.										I. II. III. IV. V.													
	portyázási idő										portyázási idő										portyázási idő													
	300 m.-en alul		300-800 m.-ig		800 m.-en felül		lovon		kerék-páron		Órki-szolgálat és összehajósítás esetén		300 m.-en alul		300-800 m.-ig		800 m.-en felül		lovon		kerék-páron		300 m.-en alul		300-800 m.-ig		800 m.-en felül		lovon		kerék-páron			
ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.	ó.	p.			
1	—	30	—	36	—	44	—	30	—	15	—	15	7	30	9	—	14	50	7	30	3	45	29	21	—	29	48	35	50	14	30	7	15	
2	—	45	—	54	1	06	—	45	—	22	—	5	7	45	9	18	15	35	7	45	3	52	5	21	30	30	24	36	35	14	45	7	22	
3	1	—	1	12	1	28	—	1	—	30	—	16	8	—	10	36	16	20	8	—	4	—	30	22	—	31	—	37	20	15	—	7	30	
4	1	15	1	30	1	50	—	1	15	—	37	—	5	8	30	11	24	17	05	8	15	4	07	5	22	30	31	36	38	05	15	15	7	40
5	1	30	1	48	2	12	—	1	30	—	45	—	5	9	30	13	—	18	35	8	45	4	22	5	23	30	32	48	39	35	15	45	8	—
6	2	—	2	24	2	56	—	2	—	60	—	18	10	—	13	48	19	20	9	—	4	30	32	24	—	33	24	40	20	16	—	8	10	
7	2	15	2	42	3	18	—	2	15	1	07	—	5	10	30	14	36	20	05	9	15	4	37	5	24	30	34	—	41	05	16	15	8	20
8	2	30	3	—	3	40	—	2	30	1	15	—	19	11	—	15	24	20	10	9	30	4	43	33	25	—	34	36	41	50	16	30	8	30
9	2	45	3	18	4	02	—	2	45	1	22	—	5	11	30	16	12	21	35	9	45	4	52	5	25	30	35	12	42	35	16	45	8	40
10	3	—	3	36	4	24	—	3	—	1	30	—	20	12	—	17	—	22	20	10	—	5	—	34	26	—	35	48	43	20	17	—	8	50
11	3	15	3	54	4	46	—	3	15	1	37	—	5	12	30	17	48	23	05	10	15	5	07	5	26	30	36	24	44	05	17	15	9	—
12	3	30	4	12	5	08	—	3	30	1	45	—	21	13	—	18	36	23	50	10	30	5	15	35	27	—	37	—	44	50	17	30	9	10
13	3	45	4	30	5	30	—	3	45	1	52	—	5	13	30	19	24	24	35	10	45	5	22	5	27	30	37	36	45	35	17	45	9	20
14	4	—	4	48	5	52	—	4	—	2	—	—	22	14	—	20	12	25	20	11	—	5	30	36	28	—	38	12	46	20	18	—	9	30
15	4	15	5	06	6	14	—	4	15	2	07	—	5	14	30	21	—	26	05	11	15	5	37	5	28	30	38	48	47	05	18	15	9	40
16	4	30	5	24	6	36	—	4	30	2	15	—	23	15	—	21	48	26	50	11	30	5	45	37	29	—	39	24	47	50	18	30	10	—
17	5	—	5	42	6	58	—	5	—	2	22	—	24	15	30	22	36	27	35	11	45	5	52	5	29	30	40	—	48	35	18	45	10	10
18	5	15	6	18	7	42	—	5	15	2	37	—	25	16	30	24	12	29	05	12	15	6	07	5	30	30	41	12	50	05	19	15	10	30
19	5	30	6	36	8	50	—	5	30	2	45	—	26	17	—	25	—	29	50	12	30	6	15	39	31	—	41	48	50	50	19	30	10	40
20	5	45	6	54	9	35	—	5	45	2	52	—	27	17	30	25	36	30	35	12	45	6	22	5	31	30	42	24	51	35	19	45	10	50
21	6	—	7	12	10	20	—	6	—	3	—	—	28	18	—	26	12	31	20	13	—	6	30	40	32	—	43	—	52	20	20	—	11	—
22	6	15	7	30	11	05	—	6	15	3	07	—	29	18	30	26	48	32	05	13	15	6	37	5	32	30	43	36	53	05	20	18	11	30
23	6	30	7	48	11	50	—	6	30	3	15	—	30	19	—	27	24	32	50	13	30	6	45	41	33	—	44	12	53	50	20	36	12	—
24	6	45	8	06	12	35	—	6	45	3	22	—	31	19	30	28	—	33	35	13	45	6	52	5	33	30	44	48	54	35	20	54	12	30
25	7	—	8	24	13	20	—	7	—	3	30	—	32	20	—	28	36	34	20	14	—	7	—	42	34	—	45	24	55	20	21	12	13	—
26	7	15	8	42	14	05	—	7	15	3	37	—	33	20	30	29	12	35	05	14	15	7	07	5	34	30	46	—	56	05	21	30	13	30

Ez a két táblázat és a korábban ismertetett napi szolgálati idő az órákat kilométerre átszámítva megadja azt a számot, melyet egy csendőr naponként megtett járőr- szolgálati portyázás elvégzésekor.

Ez a szám magába foglalja az összes közbiztonsági szolgálatot, legyen az államrendé-

szeti, közrendészeti, igazságügyi rendészeti és karhatalmi jellegű, így kétségtelen meggyőződéssel megállapíthatjuk és elfogadhatjuk a közismert csendőr dicsekvést:

**“KAKASTOLL A KALAPOMON
MÁSFÉL MÉRFÖLD MINEN NAPON” (1.2526 m)**

Gál Pál csendőr is tudta mindezt, s mikor az első portyázásról bevonult, visszagondolt a tereptárgyakra, kíváncsi volt, hogy mi minden szépet és újat fog látni és találni szolgálata végzése közben.

Mi lenne,—gondolta,— ha a kilométereket összerakná? Milyen új és érdekes látni és tapasztaltnivaló vár még rá?— Fáradtan, de boldogan feküdt le. Mosolyogva álmódott:

Zircről indult portyázásra 1919 febr. 15-én, egy nappal az évi csendőr-napi ünnep után.

A zimankós időt nem érezte, havazás nem bántotta, s a harmadik nap végén már az Osztrák vámőrökkel üdvözölték egymást. Bécs!! A rómaiak “Vindobonának keresztelték el mások Viennának hívják, s ha már itt vagyok,—gondolta Pálunk,— nézzük meg a Prátert, Hofburgot, Burgtheatert, Schönbrunnot, Belvederet, és az emlékeket, melyeket Mátyás királyunk hagyott ott 1485-ben, amikor elfoglalta Bécset és felvette az Ausztriai Hercegség címét. Ott is halt meg 1490-ben..

Tovább menni nyugatra .Németországon keresztül visz az út, s itt is magyar emlékekkel találkozunk a portyázó. A 955- évi Augsburgi csata, a Lech mezei vereségek, melyek a magyar “kalandozások korát” szüntették meg, hagytak mégis történelmi emlékeket, hisz az augsburgi templom falán még ma is olvasható az imádság:”A magyarok nyilaitól ments meg Urunk minket” Latinul: “De sagittis Hungarorum libera nos Domine!”

No, de sokat időzni nem lehet, mert még tömérdek látvány vár és már tizenegy hónap telt el indulása óta, de ha már itt vagyunk, a Francia-hon is érdekes lehet. Itt tudjuk meg, hogy Párizs már 500 körül az ország fővárosa volt, s olyan nevezetességek, mint a Louvre, Sorbonne, Eiffeltorony, mind egyedül állók a világon. Azt se tudja mindenki, hogy az élet nehézségeit kerülő franciák sem votak mindig “türelmes Jóbok” mert a belső lázongások ellen felépített Bastille-t 1784.-ben földig lerombolták.

Közel a híres Pireneusokhoz vétek lenne nem megállni és körülnézni, Ez a lánchegy 450 km. hosszú, melyen 70 gleccser rejtőzködik, gyógyforrásokkal.. A 3404 m. magas hegyről már lehet látni a Spanyol fővárost abban a reményben, hogy egy bikaviadal élményével gazdagodhatunk. Szerencsénk volt. A “Jóbi türelemmel” megáldott bika megunt a torreador szürkálódását, döfködését “TORO-TORO” kiabálását és szarvára kapva megTOROlta a rajta esett sérelmeket.

Noha már itt vagyunk Európa nyugati partján, ugorjuk át a La Manche csatornát és kukkantsunk be Albionba, a későbbi Angliába, a még későbbi Britániába, mert a Tower of London, a Westminster apátság, a Buckingham palota a Canterbury érsekség, a British Museum, a Hyde Park és a Greenwich Múzeum felejthetetlen emlékek közé tartoznak.

Közel két és háromnegyed év telt már el, sok élményben volt részünk, de a továbbmenetel gyalog nem folytatható, s így átszámítási alapra térünk rá, hogy az Atlanti óceán szigetvilágának látogatói lehessünk. A tengeri utazás csónak evezés segítségével háromszor annyi időt igényel, mint a gyaloglás, s így közel egy év telik el, míg Icelandon kikötünk. Itt feltűnő a Zuzmó Cetraria Islandica óriási mennyisége, amely gyógynövényként már a világ minden részében ismert, de annyi különböző nevet kapott, hogy az egyik nem ismer a másik ugyanolyanra. A különböző zöldségfélék és főleg rénszarvas hús- és gombafélék hosszú életet (átlag-

életkor 6–8 évvel nagyobb mint Európában, vagy Amerikában) biztosít a izlandiaknak.

Tovább evezve a dán Grönlandnál kötünk ki, a sarkvidéki szigetek legnagyobbikán, de nem maradunk sokáig, mert a kétmillió százötven ezer hatszáz négyzet km.-ből csak 83 ezer nincs jéggel takarva. Prémek, főkabór és sófém (szódiumsulfát) az egyedüli kereskedelem, de a csendőr nem vadászik más bőrre és nem foglalkozik se prémmel, se fémmel.

A "nyugati civilizáció" a következő állomás. -Kanada. Végre francia-angol népesség fogad. Bizony jól esik egy kis "gyaloglás" mert a több mint három éves csónakázás evezőkkel még az evezőknek se kell.

Erdekes, hogy az álom mekkora emlékező tehetséggel van megáldva. Kanada fővárosát választotta csendőrünk örmesteri előléptetésének kiérdemesítésére. Az is igaz, hogy a járőrvezetői tanfolyam sikeres elvégzése és a már megtett szolgálati távolság nagyban hozzásegített a harmincadik születésnapját Ottavában ünneplő Gál járőrvezető csendőrnek.

Montreal, Torontó, Vancouver, Winnipeg mind sorra lettek meglátogatva, sőt a négy nagy tó langyos vize is emlékezetes marad, valahányszor Michigan, Erie, Ontario és Huron nevek egy "húron" pendülnek. -Kanada vegyes nyelvezete "kismiska" volt a következő állam területén, ahol a világ minden nyelvén (még magyarul IS!) beszélnek az emberek. Itt a közutakon gyalog portyázni öngyilkosság, s csak a sheriff szolgálat hasonlítható össze az otthoni csendőrségi eljárásokkal.

Mivel az ötven államot ötszáz nap alatt sem lehet végig portyáázni, a keleti part vonalán maradunk, s Boszton, New-York, Philadelphia, Baltimore, Washington, Orlandó, Miami megtekintése után másfél évvel öregebben lehet csak tovább menni a Dél Amerikai járőrszolgálatára. Itt lép be Gál Pál csendőr örmester a "nősülésre jogosító" életkorba, a baj csak az, hogy a nősülés "felsülés" egyesülés nélkül. Megegyezni persze nem lehet amíg Mexikónak, Chilének, Guatemaliának, Salvadornak, Costa Riconak, Nicaráguának, Brazíliának, Valdíviának nyelvét nem beszéli a két egyesülő. A boldog megértéshez csak európai eredetű spanyolt, ősi indián, portugál, angol, német és francia nyelvek tudása szükséges és csak ennek a néhány nyelvnek elsajátítása adhatja meg a boldogító "igent."

De mert sokáig itt, Dél Amerikában sem maradhatunk, megunva a puma, vadmacskaróka, görény, vidra, kondor, bagoly, papagály és kolibri húsokat, tetézte kaktusz, káposzta, csonthéjas és bogyó főzelékfélékkel, ülünk ismét a ladikunkba, mert csendőrünk az Atlanti óceán nyugtalan vizein át közelíti meg Ázsiát, miután eltöltött Dél Amerikában újabb 3 és fél évet portyázva. Utunkban Holland Indiában sem időzhetünk sokat, mert a csónakázásból már kezd elegünk lenni, és Ausztrália érdekességeket ígérő látogatása vár.

A száraz forráság miatt ez a föld egyik legegészségesebb vidéke, ahol alig van mikroorganizmus. A scrub-bozót és sósbokrok pusztaságait az *attriplex australica* takarja és a szubtrópusi éghajlatú őserdők megmaradását biztosítja. Állatvilága a krétakor óta kifejlődött kloakás emlősök, csőrös emlős kenguruk, patkányok, egerek, és denevérek, papagályfélék, vadludak, emuk, és számos mérgeskígyó-fajta. Óslakók a malájok, és pápuák keveredéséből kialakult vadász, halász nép. Vallásuk toteizmus.

Bizony itt rengeteget lehetne tanulni., Ázsia azonban vár, ahol már tiszthelyettesi ranggal kell kikötni, s végre eldobni az evezőket.

Az út Magyarország felé számos ország területén visz keresztül, s bizony a hazafelé igyekvő csendőr már szinte szédül a sok új név hallatára, nem is beszélve arról, hogy a nyugdíjra gondolás mint álom száll fáradt csontjaira. Azon is elmereng, hogy mi értelme volt az ősöknek annyia nyugatra vándorolni, hegyeken átkelni, a kelet és nyugat között mindig hódítani akarók útjába állni?

Nekiszánja magát az utolsó kontinensnek, és Holland Indiával kezdve át a Délkínai tengeren (megint csak csónakkal) Indókinát éri el s "szárazföldön" marad, míg Haza nem ér.–Megy tovább elhagyja Japánt, Kínát, Tibetet, Mongóliát, Örményországot, Georgiát, Turkisztánt, Kazakföldet, Özbégisztánt, és Tadzsikisztánt.

Mikor a Királyhágóhoz ért, könnyeit törölgetve lépte át a Kárpátokat. Még négy nap és otthon vagyok, őrskörletemben, Zircen, –az örömkönnnyek tovább húltak. A zsebkendőjéért nyúlt, s valami zuhanást hallott. A hajnali szürkület az ágya melletti ruhafogast mutatta egy próbacsendőr egyenruhájára borulva. Azt döntötte fel zsebkenőt kereső keze.

Megrázta a fejét: "Hát csak álom volt az egész?"

Istenem, de szép volt!

*Virít már a szarkaláb, odahaza régen,
Ezer tücsök muzsikál most is künn a réten.
Oda jár ki a babám, mosolygott a szeme rám,
Istenem, de szép volt, Istenem de rég volt.*

*Hajladozó búzaföld, vadvirágos árok,
Bánatomat altatom, ha így Haza járok.
Csilingelő estharang, összebúvó vadgalamb,
Istenem de szép volt, Istenem de rég volt.*

*Álmodozó Tiszapart, szívem lelkem oda hajt,
Legelésző nyáj, délibábos táj
Árva szívem csak utánnad fáj
Fáj,fáj, fáj.*

*Nádfödél, faluvég, eljutok-e Haza még
Vár otthon reám, az Édesanyám
Visszavár a szép magyar Hazám.*

Ebbe a túskekoronás emlékkeretben a helye ennek a vallomásnak:

*Csodaszép a világ, hej de bármi szép,
Többet ér a kis falumban egy szál margarét,
Csodaszép, csodaszép, akármilyen szép
Akáclombos kis falum, nem adlak érte én.*

*Az estharang, ha kong a méla csndben
Akárhová sodor a végzet ár.
Szülőfalum emléke él szívemben
S körötte reng a méla holdsugár.*

*Szülőfalum, akácvirágos tája,
A kis harang, terólad énekel,
Szülőfalum, te egyetlen ,te drága,
Giling, galang, Te ringass egykor el.*

vitéz Kiss Gábor.

MR & MRS M. GECZY
129 ACRES RD. CANADA
BEACONSFIELD QUE.
H9W1Y4
Geczy M.

Tárgy: Vitézségi érmeim
kivizsgálása: *1984. XII. 14.*
143./H.Fők.H.M.

vitéz Radnocy Antal százados Ur! *69/1985-102*

Beaconsfield, Que. Canada, 1984 December 7.

A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség Központi Tájékoztatója, az M.H.B.K. központ/Galgary/fölkérte a csendőr bajtársakat Dr. Koltai Jenő volt vezérkari ornagy, nyugalmazott egyetemi tanár emlékiratainak "Egy Honvédtiszt Visszaemlékezései" c. kiadatási költségeinek fedezésére.

Én mint volt honvéd szakaszvezető a miskolci VII. hadtest alatt álló 104. légvédelmi tüzér osztálynál vitéz Tapodi István ezredes osztály parancsnoksága alatt teljesítettem tényleges katonai szolgálatomat. Itt alaps kiképzést kaptam a Ternek ^{ggj} Kálmán féle távmérő és löelemképző ^{szek} terén. Tényleges szolgálati időm kitöltése után azonnal a miskolci VII. csendőr kerülethél kezdtem csendőrségi szolgálatomat. Utolsó rendfokozatom örmester. Így részemre a Dr. Koltai által kiadott könyv kötelező olvasmány.

1944 szeptemberében a kerületi parancsnokság utasítására táborig szolgálatra lettem vezényelve. Várpalotán szereltem föl. Beosztást nyertem Horváth Zoltán honvéd ezredes, mint önálló harcoló csoport parancsnoksága alatt. Mint csendőr örmester motorkerékpáros szakasz pk. lettem. A Horváth csoport harcitévékenysége megtalálható Dr. Koltai könyvében, igaz csak röviden mivel Koltai a hadosztály főnökséget október 26-án vette át. A Horváth csoport hivatásos csendőrökből és vitézségi érmeikkel kitüntetett honvéd tisztesekből állt. Közölnöm kell, hogy a Horváth csoportból szökevény nem volt, de nosinallott nagyon sok.

A csoportnak harcitévékenysége a Tiszavonalán vette kezdetét /Toszeg, Veszprém, Várkony, Jászkarajenő, Ó Kécske, Új Kécske községeket érintve. Elsőször a románoknál, majd az oroszokkal szemben harcoltunk.

Én mint szakasz pk. kéthonvéd tisztessel, önként jelentkezéssel 19 esetben hajtottam végre felderítő szolgálatot eredménnyel, a felderítést legtöbb esetben támadás követett. A támadás ritkított a sorainkat. Hangsúlyozni kívánom, hogy a felderítés valamint a támadások eredménye nem csak az én érdemem, hanem a zöké a vitéz hős honvédeké is, akik életük árán védték a hazai földet, az egész

./.

nyugati világott és a keresztény erkölcsökett. Mi 40 vel előbb harcoltunk azért, amiért a nyugatnak ma harcolni létkérdése.

Dr. Koltai könyv elolvasása után mint életben maradt csendörnek kötelességem

Magyar Királyi Honvédség és Csendőrség hősieségéért, helytállását öregbiteni.

Kérésem az, hogy a vitézi Rend kapitánya mint hivatott rend az általam alábbiakban leírt vitézségéremeim ügyében a volt tisztjeimnek neveit, harcitévőkemységünk helyeinek föl sorolása mellett a lehetőség natárán belül a kivizsgálást megejteni sziveskedjék és arról értesíteni. Sajnos nekem erre nics mód, mivel 1945. től hadifogság, tizenegy évi börtön és fájószível 1956 őszén el kellett hagyni hön szeretett hazámat, ahová visszatérnem nem lehet, mivel ott bantetésem hátra lévő kitöltése vár.

② Bronz és kisezüst érmeimet Horváth ezredes személyesen adta át Jászkarajenő községben, 19 vállalkozásom eredményeiert. Az átadáskor Horváth ezredes közölte, hogy a hadsereg parancsnokságra fölterjesztett a nagyezüst éremre.

A tervszü visszavonulás a Tiszavonalától Kozsnyon át a vág völgyére vezetett/Szomolnok/község volt az első állomás helyünk. A vág völgyén az erős partizán harcok sok bajtársat követelt, 1944 karácsonyán "Dobsinán" biztosítottuk a Német visszavonulást.

A visszavonulás során Horváth ezredes parancsára szállás csináló részleghez lettem beosztva, hogy/Zlinben/helyett készítsünk a csoportnak. Megérkezésemkor, Jelentkeztem az ott álmásozó Avar vezérkari alezredes irodájában és közölték a visszavonulási vonalatt az oroszok át törték és a csoport megérkezésével számolni nem kell, egyben azt is közölték, hogy a szállás csináló részleg Avar alezredes parancsnoksága alá tartozik.

1945 április hó végén Csehországi község egyikében lévő kastélyba kaptunk szállás, ahol már a Németek bent voltak. Az első éjjelen a hegyekben rejtőzködő partizánok a kastélyban vezető víz és villany vezetékekett elvagták és megadásra szollítottak föl. A Német és Magyar torzstisztek döntése szerint körkörös védelmett rendeltek el a kastély körül. Parancsnokaim, Molnár, Pábai ezredesek és Burza Béla vezérkari őrnagy voltak. Molnár ezredes magához rendelt és miniszakasz parancsnokot kinevezett az őrség felállítására és váltására. 12 ór-

(Zsai)

./.

meghalt /Bp-en 1953/Ph-hu
15.11.1953

nely volt a kastély körül, minden állásban egy német és egy magyar honvéd volt. Két napos heves harc után a szomszéd községben állomásozó Nemetek segítségével a kastélyt elhagytuk. Mielőtt a kastélyt elhagytuk volna a Nemet ezredes magához hivatott és meleg kézszorítás mellett, a német vaskeresztet a nyakamba akasztotta.

4/2) A fegyver letétele után orosz fogságban kerültem/Rajec/községbe, innen 1945 június 18./Brünben/vagonba raktak és Magyarországon át a Feketetenger partjára/Fogsániba/szállítottak. Innen megszöktem és 1945 szept. 2. értem haza. Szept. 5. letartóztattak mint háborus bűnöst, mert szerintük mindazok a katonák, akik hivatásos állományban fegyverrel a kezükben az orosz előretörést akadályozták, kötélt általi halálra, vagy életfogytiglani kényszermunkára ítélandó. Én a büntetésből tizenegy évett kitöltöttem és 1956 őszén szabadultam.

3/4) Közölnöm kell azt is, hogy Horváth ezredesrel 1947-ben a köbányai Gyűjtőfogházban találkoztam, amikor meglátott átölelt és közölte milyen szállást csináltál te Nekem fiam, de egyben közölte azt is, hogy a hadtest parancsnokságtól a nagyezüst vitézségi érmemet fogságba eséséig magával horta. Az előzőleg kaptam érmeimet fogságban esésemtől vízben dobtam, mert akinél találtak azt a helyszínen kivégezték. Horv. Közt. ?

Sokan kérdezhetik, miért vártam ily soká ezzel a kéréssel, azoknak, azoknak azt válaszolom, hogy személyesen szerettem volna kérni igazolást volt tisztjeimtől és egyben a Tiszavonalán elfekvő községek templomában a harangokat megszólaltatni, hogy hirdesék el halt barátaim, bajtársaim és katonáim hősi kiállítását.

Itt mellékelek általam 1964-ben Temesváry vezérőrnagy halálának évfordulójára írt cikkem egy másolatát, melyen bizonyítani akarom feljegyzésemet.

Ha személyemmel kapcsolatban bővebb felfilágosítás szükséges, Tollas Tibor volt cső. bajtársamtól és rabtársamtól lehet kapni.

Kérésemet megismételve, Híven, Becsülettel, Vitézül.

Tollas Tibor igazolója után.

Géczy Minály volt cső. orm.

K. -ban való ellenőrzés

Füvéltárak III

Géczy Minály

ittélés a "Közvetlen" (Géczy Minály) (Quebec, v. Döjce 8. V. 1947. 12. 17. Hód.)

allírt felfilágosítás

A MAGYAR SZABADSÁGHARCOS IRÓK
ÉS KÖLTŐK LAPJA KÜLFÖLDÖN

Zeitung der Schriftsteller und Dichter
des ungarischen Freiheitskampfes

Newspaper of the Authors and Poets
of the Hungarian Fight for Freedom

Postfach 34 03 61 - D-8000 München 34
Telefon (0 89) 1 50 39 41

München. 1985. július 4.

v. Rađnoczy Antal Vitézi
Főkapitány urnak
München

I g a z o l á s

=====

Alulirott Kecskési /Tollas/Tibor hosszú éveket töltöttem a váci fegyházban 1950-től 1 év rabányában töltött idő-megszakításával 1956 július 25-ig- Géczy Mihály csendőrőrmester bajtárssal és barátommal. Ez idő alatt többször volt alkalmunk a háborus élményekről beszélgetni. Mindazokat, amit Géczy Mihály bajtrásam a Vitézségi érem ügyében hivatalosan is felterjesztet meg tudom erősíteni azokból a beszélgetésekből, melyeket a 6 évi közös rabság idejéből magától Géczy bajtársamtól hallottam. Volt alkalmam személyesen is Horváth Ezredes urral találkozni 1948-ban a Gyűjtőfogházban s többek közt a csendőrbajtrások közül kiemelte Géczy Mihály bajtrásamát is, aki iránt azért is különösen érdeklődtem, mert földim volt.

Írásban kell még adnom, hogy talán s e n k i oly bátran és okosan nem viselkedett a váci börtönben, mint a konyára és később házimunkásnak kinevezett Géczy Mihály, aki katonabajtársainak egész sorát mentette meg az éhhaláltól, akiket félkosztra ítélték. Az örökkel Néki sikerült megteremtenie legjobban a kapcsolatot, hogy hírekhez jussunk. Ott is "vitézül" viselkedett a börtönben, ahol sokan összeroppantak.

A fenti vallomásomat meg tudom erősíteni több volt váci rabbal és tisztársammal, akikkel együtt ültem.

Tisztelettel:

[Handwritten signature]

Kecskési Tollas Tibor
München 50. Ferchenbach str
88. Ny- Németország

[Handwritten notes in left margin]

[Handwritten notes at bottom center]

[Handwritten notes at bottom left]

[Handwritten notes at bottom right]